

*Ments
Criminals*

*Psicologia per
resoldre un crim*

“Hi ha certes pistes en la escena d’un crim que per la seva naturalesa ningú pot recollir o examinar. Com es recull l’amor, la ira, l’odi, la por...? Són coses que s’han de saber buscar.”

Dr. James T.Reese

ÍNDIX

0. INTRODUCCIÓ	5
1. HISTÒRIA DE LA CRIMINOLOGIA.....	8
2. INTRODUCCIÓ A LA PSICOLOGIA CRIMINAL.....	9
2.1. UNA MICA D'HISTÒRIA.....	9
3. EL PERFIL PSICOLÒGIC CRIMINAL	11
3.1. QUÈ ESTUDIEM PER REALITZAR UN PERFIL CRIMINAL?.....	12
3.1.1. SISTEMA DEDUCTIU.	12
3.1.2. SISTEMA INDUCTIU.	13
3.2. EVOLUCIÓ HISTÒRICA DEL PERFIL PSICOLÒGIC CRIMINAL.	15
3.2.1. PRIMERA ETAPA: el diagnòstic clínic.	15
3.2.2. SEGONA ETAPA: una nova unitat al fbi.....	18
3.2.3. TERCERA ETAPA: aproximació estadística.	18
3.2.4. QUARTA ETAPA: acceptació del perfil criminal.....	19
4. CASOS REALS	20
4.1. JACK THE RIPPER.	20
4.1.1. LES SEVES VÍCTIMES.	20
4.1.2. EL SEU PERFIL CRIMINAL.....	21
4.1.3. CURIOSITATS DEL CAS.	22
4.2. EL BOMBARDER DE NOVA YORK.....	23
4.2.1. EL SEU PERFIL CRIMINAL.....	23
4.2.2. ELS SEUS ATACS.	24
5. MENTS CRIMINALS: CASOS FICTICIS	26
5.1. TAULA DEL CAPÍTOL.	27
5.2. CONCLUSIONS DE LA TAULA.....	37
6. ENTREVISTA	37
6.1. CURIOSITATS DE L'ENTREVISTA.	39
7. ENQUESTA	40
7.1. RESULTATS OBTINGUTS I CONCLUSIONS PREGUNTA PER PREGUNTA.	40
7.1.1. PREGUNTA 1.	40
7.1.2. PREGUNTA 2.	41
7.1.3. PREGUNTA 3.	42
7.1.4. PREGUNTA 4.	43
7.1.5. PREGUNTA 5.	44
7.1.6. PREGUNTA 6.	45
7.1.7. PREGUNTA 7.	47
7.1.8. PREGUNTA 8.	48
7.1.9. PREGUNTA 9.	49
7.2. CONCLUSIONS GENERALS DE L'ENQUESTA.	50
8. CONCLUSIONS	50

9. AGRAÏMENTS	51
10. LLISTA DE REFERÈNCIES	52
10.1. LLIBRES.....	52
10.2. ADREÇES WEB.....	52

0. INTRODUCCIÓ

Quan som petits, tots somiem en tenir un gran treball, uns volen ser bombers, altres astronautes, i jo somiava en ser advocada, en ajudar a donar a cada delinqüent el que es mereixen, és a dir, tancar-los a la presó. Aquest petit somni va anar desapareixent amb el temps mentre afloraven altres aficions, com és actualment la psicologia.

Com ja sabem, vivim en un món ple de crims, només controlats, en part, per la Policia. Aquesta organització sovint realitza una gran tasca, la prevenció de cada un d'aquests crims. En l'actualitat, disposem de molta tecnologia i coneixements útils per cercar o determinar la identitat d'un criminal, com pot ser l'anàlisi d'unes empremtes dactilars o l'anàlisi d'ADN d'una mostra de sang trobada a l'escena del crim. Però quan no disposem d'aquest tipus de proves hem d'optar per altres tècniques per resoldre'l. Aquí és on entrar la psicologia. Els especialistes observen i estudien el crim per identificar la personalitat del malfactor, la motivació del criminal per dur a terme el crim, i d'altres aborden la psicologia de l'individu i la conducta criminal que influeixen a la criminalitat.

Respecte a la tria del tema del treball, jo no n'estava massa segura, però un dia, mirant la sèrie *Mentes Criminales*, em vaig adonar que m'agradava la seva manera de resoldre els crims, d'atrapar els assassins, d'impedir el crim; es fixaven en la ment dels criminals mitjançant la psicologia. Llavors va ser quan vaig decidir que el tema del meu treball seria la criminologia i la psicologia. Un dels motius que va fer que acabés de decidir-me va ser el meu interès per la psicologia. Així, amb aquest treball espero descobrir si realment m'agrada aquest camp tant com jo penso.

OBJECTIUS:

- Cercar quina és la relació entre la psicologia i la criminologia.
- Fer un cop d'ull a la història de la criminologia i a l'evolució de la psicologia criminal.
- Explicar què són els perfils criminals.
- Cercar algun cas real en què s'hagi utilitzat la tècnica del perfil criminal per resoldre'l.

- Mirar diferents capítols de la sèrie *Mentes Criminales*, analitzar els crims que realitzen els delinqüents i la manera en què es solucionen els casos.
- Entrevistar un policia, criminòleg, psicòleg o especialista del tema.
- Esbrinar el nivell de coneixement de la població sobre la psicologia criminal.

HIPÒTESI:

- Es pot establir una relació entre la psicologia i la criminologia per resoldre un crim.
- La sèrie *Ments Criminals* és bastant cenyida a la realitat.
- És possible trobar casos reals, ja siguin antics o actuals, en què s'hagi utilitzat la psicologia criminal per resoldre'ls.
- Existeix un coneixement bàsic de la psicologia criminal per part de la població.

ESTRUCTURA:

El meu treball, com diria en Jack l'Esbudellador, "*anirà per parts*". Aquestes parts es diferencien en una de teòrica i una altra de més pràctica.

La primera part té com a objectiu explicar el terme criminologia i la seva relació amb la psicologia. Dins aquesta part també parlaré, en segon lloc, dels perfils criminals, la seva evolució en la història, els tipus de perfil i la seva metodologia. Tot i que la psicologia criminal presenta més branques que els perfils criminals, com la psicologia transaccional o la utilitzada durant els interrogatoris, en el treball ens centrarem en els perfils, per tal de realitzar la part pràctica de forma més objectiva. Seguidament exposaré dos casos reals en què s'ha utilitzat el perfil criminal per resoldre'ls.

En la segona part, miraré dos capítols de la sèrie *Mentes Criminales* per poder analitzar la forma d'actuar dels criminals i la manera en què resolen els crims els investigadors d'aquesta sèrie. A continuació, i per seguir amb la part pràctica, realitzaré una enquesta a la població per esbrinar el nivell de coneixement d'aquesta sobre la psicologia criminal, i efectuaré una entrevista a un policia.

METODOLOGIA:

Faré consultes bibliogràfiques i per Internet, per poder trobar la relació entre la psicologia i la criminologia. Pel que fa la recerca de casos reals, faré servir notícies, articles o altres documents per poder afirmar la meva hipòtesi. Per poder trobar el nivell de coneixement de la població realitzaré enquestes, mentre que per una altra part, faré una entrevista a un policia per poder obtenir més informació per realitzar el treball. Seguidament, per mirar els capítols de *Mentes Criminales*, utilitzaré Internet o la televisió.

1. HISTÒRIA DE LA CRIMINOLOGIA

La humanitat ha lluitat contra el crim des dels temps antics. La criminologia va sorgir al segle XIX a conseqüència d'un interès per l'estudi del delictes i del delinqüent. Fins la Segona Guerra Mundial, la criminologia es va fonamentar en "la teoria del criminal nat". Aquesta teoria va ser creada per Cesare Lombroso, metge i criminòleg italià considerat el pare de la criminologia. Aquesta teoria afirmava que el criminal és el resultat d'unes tendències innates i de l'herència genètica, cosa observable en certs trets físics o fisonòmics dels delinqüents habituals (simetries cranials, formes de la mandíbula, orelles, etc.). També afegeix com a factors per a una conducta criminal el clima, l'alimentació, l'alcoholisme i la religió, entre d'altres.

IMATGE 1.

CESARE LOMBROSO, CONSIDERAT EL PARE DE LA CRIMINOLOGIA.

A partir de la Segona Guerra Mundial es va deixar de creure que el criminal té una determinada constitució física o psíquica o que un factor com el clima, per exemple, sigui la causa del crim. Actualment s'ha ampliat el camp de investigació no només observant el delictes i el delinqüent, sinó que també s'estudia la víctima i el control social, i, ha aparegut com a conseqüència la idea de la prevenció.

Així, doncs, la criminologia és l'estudi del delinqüent, del delictes, de la víctima i del perquè de la delinqüència. La nova teoria es basa en altres matèries per poder fer el seu estudi més fiable. Principalment es basa en la sociologia, la criminalística, la biologia i la psicologia, entre d'altres.

Després d'haver explicat ja els orígens de la criminologia, els seus objectius i en què es basa, podem donar una definició més aproximada d'aquesta ciència. Així doncs, escurçant la definició donada per Antonio García-Pablos de Molina, *"la criminologia és una ciència interdisciplinària que s'ocupa de l'estudi del crim, de la persona infractora, de la víctima i del control social del comportament delictiu, que intenta subministrar una informació vàlida sobre els diferents principis del crim"*.

Un cop entès el terme, en el següent punt començaré a parlar de la psicologia aplicada a la criminologia.

2. INTRODUCCIÓ A LA PSICOLOGIA CRIMINAL

Una de les definicions més senzilles que podem donar per aquesta ciència és la que exposa que la psicologia criminal és l'encarregada d'estudiar el comportament humà davant del crim. És un concepte força extens i difícil d'escurçar, tot i així, aquesta definició defensa d'una manera molt general què és la psicologia criminal.

Aquesta disciplina no només estudia la conducta del delinqüent, sinó que també analitza tot el que envolta el fet criminal. Actualment, però, s'acostuma a separar de la psicologia criminal unes branques que fins fa poc havien format part d'aquesta ciència, com són:

- La psicologia policial, dedicada a l'estudi de fenòmens que afecten la policia i/o l'aplicació de coneixements psicològics en l'àmbit de la investigació criminal.
- La psicologia forense, encarregada del reconeixement psicològic mitjançant la capacitat intel·lectual, la psicopatologia, el grau de sinceritat o el risc de reincidència.
- La psicologia penitenciària, dedicada a estudiar la conducta dels presos.
- La psicologia jurídica, l'encarregada d'estudiar els fenòmens psicològics que pugui haver en un procés judicial.

2.1. UNA MICA D'HISTÒRIA.

Els inicis de la psicologia criminal daten de després de la Segona Guerra Mundial, quan el psicòleg britànic Lionel Haward va confeccionar una llista amb les característiques que podien presentar els criminals nazis. Tot i això, anteriorment el Dr. George B. Philips va dissenyar un mètode anomenat "model-ferida" que es basava en elaborar estadístiques del perfil del criminal a través de la comprensió de la naturalesa de les lesions de les víctimes.

Més endavant, cap als anys 50, el FBI va crear, a Quàntico, Virgínia, una unitat d'anàlisi del comportament. També van crear, més tard, un Centre Nacional d'Anàlisi

de Crims Violents amb la fi de crear un sistema per trobar enllaços entre els crims més importants no resolts dels Estats Units.

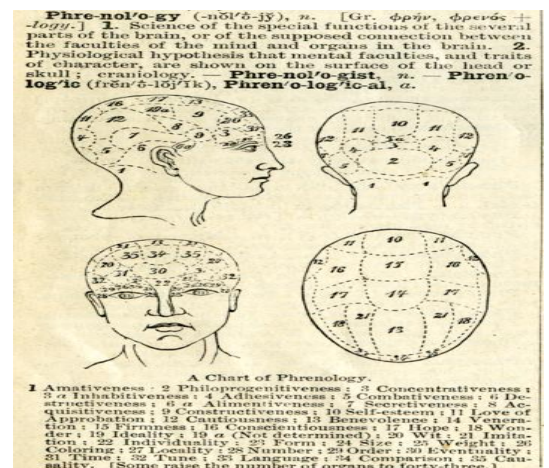
Als anys 80, al Regne Unit, el professor David Canter va esdevenir el primer en ajudar a detectius de la policia, en abordar el tema des d'un punt de vista més científic, bo i veient les limitacions dels perfils criminals.

Totes les teories que van iniciar la psicologia criminal van ser fortament influenciades per diferents camps empírics que van aportar nous coneixements a la ciència esmentada, aquests camps són:

- La fisonomia, una ciència que afirma que l'ànima i el cos estan en relació, per la qual cosa les deformitats somàtiques presents al cos es corresponguin amb defectes anímics o espirituals.

Lavater¹ va aportar la seva visió particular de "l'home de maldat natural", al qual descriu com: *"tiene la nariz oblicua en relación con la cara, el rostro deforme, pequeño y color azafrán; no tiene puntiaguda la barba; tiene la palabra negligente; los hombros cansados y puntiagudos; los ojos grandes y feroces, brillantes, siempre iracundos, los párpados abiertos, alrededor de los ojos pequeñas manchas de color amarillo y dentro pequeños granos color de sangre brillante como el fuego, revueltos con otros blancos, círculos de un rojo sombrío rodean la pupila, o bien ojos brillante y pérfidos; y seguido una lágrima colocada a los ángulos interiores; las cejas rudas, los párpados derechos, la mirada feroz y a veces de través"*.

- La frenologia, una teoria que afirma que les tendències criminals, entre d'altres, es basen en la forma del crani, del cap i de les faccions, és a dir, que la causa del crim resideix en malformacions i disfuncions cerebrals que es poden investigar a través de l'observació del crani.

IMATGE 2.

UNA DEFINICIÓ DE FRENOLOGIA DEL DICCIONARI ACADÈMIC DE WEBSTER EN LA QUAL TAMBÉ PODEM OBSERVAR UNA IMATGE ON S'EXPLICA ON ESTAN SITUADES LES DIFERENTS HABILITATS HUMANES.

¹ Johann Caspar Lavater, teòleg i escriptor protestant suís considerat fundador de la fisonomia.

- La psiquiatria, una ciència que era feta servir per diferenciar els malalts mentals dels delinqüents. En un principi s'atribuïa la conducta criminal a la bogeria moral, però més endavant es va substituir aquest concepte pel de la personalitat criminal, que admet la conducta delictiva a causa dels trets exclusivament criminals de la personalitat pròpia.
- L'antropologia criminal que afirmava que el criminal era considerat com un ésser anormal amb una desviació de base biològica que es podia catalogar com una patologia.

Així doncs, la psicologia criminal moderna té l'origen al segle XIX amb el positivisme criminològic, quan Césare Lombroso intentava demostrar, mitjançant l'observació i la mediació, les suposades degeneracions mentals que formaven al "criminal nat". Aquest fet va proporcionar un impuls a l'antropologia criminal provocant que l'estudi del delinqüent depengués de la biologia i la medicina.

3. EL PERFIL PSICOLÒGIC CRIMINAL

"Il est impossible au malfaiteur d'agir avec l'intensité que suppose l'action criminelle sans laisser des traces de son passage".

La frase amb la que he introduït aquest apartat, és una observació que va fer Edmond Locard², i significa que és impossible que un criminal actuï sense deixar cap rastre de la seva presència a l'escena del crim, si tenim en compte la tensió que hi ha durant l'acte criminal. A més a més, Locard assegurava que quan un delinqüent marxa de l'escena del crim s'emporta alguna cosa amb ell. El que acostuma a deixar són els seus actes, les seves decisions i el significat del crim, el que significa per ell. Per altra banda, les coses que s'emporta són les seves pors, les seves emocions, tot el que ha après durant el crim i per últim els efectes que ha comportat el crim en la seva vida.

A partir d'aquí, podem definir el terme *profiling*³. El perfil criminal és una tècnica o disciplina de la ciència forense que s'ocupa de analitzar l'empremta psicològica o del comportament que el criminal ha deixat a l'escena del crim. L'objectiu d'aquesta tècnica és descobrir el que significa el crim per al delinqüent, és a dir, què ha volgut dir amb els seus actes, per què ho ha fet, que l'ha impulsat a fer-ho, etc, per tal de poder

² *Criminalista francès famós per enunciar el conegut "Principi d'intercanvi de Locard".*

³ *Perfil criminal en el seu nom original.*

donar informació que faciliti a la policia capturar el desconegut que ha realitzat el crim. Per dur a terme aquesta tècnica, és necessari que ens plantegem dues preguntes. La primera és <<Quin tipus de persona ha fet això?>>, i la segona és <<Com influiran els seus actes a la seva psicologia i al seu estil de vida? >>. Mentre que la primera es fa projectant-la cap al passat, cap a l'escena del crim, la segona pregunta es projecta al futur, al temps després del crim.

Els perfils criminals acostumen a aplicar-se en:

- En crims violents i seriats.
- Identificació de l'autor d'un crim i eliminació de sospitosos.
- Tècniques d'investigació amb base d'identificació de tipus criminal.
- Provocar l'agressor a través dels medis de comunicació.
- Preparació d'interrogatoris.
- Justificació de la sol·licitud d'altres proves.

3.1. QUÈ ESTUDIEM PER REALITZAR UN PERFIL CRIMINAL?

Per realitzar un perfil criminal cal que estudiem i interpretem una sèrie d'aspectes com l'escena del crim, el modus operandi, la firma del delinqüent, el perfil geogràfic i la victimologia. Així doncs en aquest apartat s'explica en què consisteix cada un dels aspectes que s'estudien i com s'estudien. Per fer-ho es divideix en dos sistemes, el sistema deductiu i l'inductiu.

3.1.1. SISTEMA DEDUCTIU.

Aquesta part del perfil criminal és estudiada a partir d'un mètode empíric o deductiu, és a dir, que s'utilitza la lògica empírica com a base i, alhora, és el més utilitzat en les ciències socials i en les ciències descriptives. En resum, l'estudi realitzat es fa a partir de deduccions i estudis que fan els perfiladors de les evidències presents en l'escena del crim per tal de descobrir el motiu pel qual l'autor del crim va actuar de la forma que ho va fer.

En aquest sistema s'estudia l'escena del crim, que és un dels primers aspectes que es sol estudiar per resoldre un crim mitjançant un perfil criminal. L'escena del crim correspon a l'espai en què ha tingut lloc l'acte criminal. Per fer-ho, cal tenir en compte que pot haver-hi més d'una escena relacionades amb un mateix delictes. És un procés bastant lent, ja que s'ha d'estudiar l'escena del crim de forma molt meticulosa.

En el gràfic següent podem observar com es realitza l'estudi de l'escena o escenes del crim. Aquest gràfic ha sigut extret del llibre "Perfiles Criminales" de Vicente Garrido.

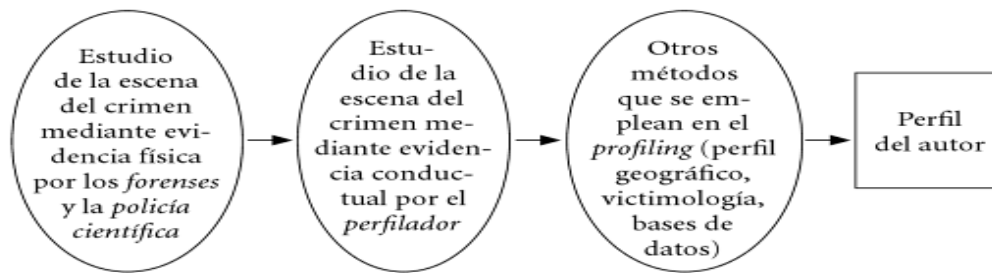

GRÁFICO 1. *La escena del crimen en el proceso del profiling*
(Fuente: Garrido y Sobral, 2008).

3.1.2. SISTEMA INDUCTIU.

Aquest mètode correspon a la recollida de dades que realitza l'FBI. El recull d'informació es realitza de forma estadística observant crims anteriors, subjectes ja detinguts i informació dels medis de comunicació. És un mètode molt ràpid, ja que només s'ha de processar la informació trobada i que serà transformada en variables a través de la informàtica.

Els factors que s'estudien per fer un perfil criminal són els següents:

El modus-operandi i la firma del delinqüent:

En aquest punt explicarem el modus-operandi i la firma del delinqüent, que correspon a l'estudi mitjançant l'evidència conductual.

Per tal d'establir el modus-operandi, el perfilador investiga com el delinqüent interactua amb la víctima, com s'acosta a ella (acostuma a ser per engany o per sorpresa), dia i moment en el que actua, on actua, arma utilitzada, manera amb què evita que la víctima el reconegui o que el pugui acusar i, també, com el criminal entra i surt de l'escena del crim.

També s'examina la firma del delinqüent, és a dir, les conductes que ens mostren les fantasies del criminal. Un exemple de firma pot ser la forma en què deixa el cadàver, la manera de seleccionar la víctima, els trofeus que s'emporta, etc.

Quan hem acabat d'estudiar el modus-operandi o la firma del delinqüent, podem arribar a conclusions com la motivació del delinqüent.

El perfil geogràfic i la victimologia:

En aquest pas, corresponent a l'estudi mitjançant altres mètodes, el perfilador utilitza el perfil geogràfic i la victimologia per estudiar l'escena. Com hem fet amb el pas anterior, en aquest explicarem aquestes dues teories.

El perfil geogràfic és una tècnica d'anàlisi de l'activitat geogràfica dels delinqüents aplicada a la investigació criminal que permet descobrir la zona en la que delinqueix un criminal en concret, per tal de fer més senzilla la seva captura. Dit d'una manera més senzilla, correspon a l'estudi de la situació de l'escena del crim comparant-la amb el mapa mental que el delinqüent és crea amb tots els camins i rutes que realitza en les seves activitats rutinàries. La teoria afirma que un criminal acostuma a tenir la tendència d'actuar dintre d'un radi aproximat als dos quilòmetres de la seva residència (fet que es dona amb més freqüència si es tracta d'un assassí o d'un agressor sexual). Aquest fet es dona per una sola raó: el criminal no vol allunyar-se massa de la seva residència o base d'operacions, ja que si s'allunya massa està fora de la seva zona de confort⁴ provocant que no estigui còmode. Però per altra banda, no vol quedar-se dins de la seva zona de seguretat⁵ per evitar ser reconegut. En el gràfic següent, extret del mateix llibre que el gràfic anterior, podem observar aquestes dues zones.

GRÁFICO 2. Modelo del círculo en el perfil geográfico (◇ = residencia del sujeto).

Per acabar d'explicar aquesta teoria, destacarem la manera en què diferencia els delinqüents segons si actuen dins o fora de la zona de confort. Mentre que els criminals

⁴ La zona de confort correspon al lloc preferent per cometre els seus crims.

⁵ La zona de seguretat correspon a la distància entre casa seva i la àrea de confort.

que actuen dins l'àrea els anomenen delinqüents rondadors, els que actuen fora els anomenen delinqüents viatgers.

A continuació, després d'explicar el perfil geogràfic, explicaré la victimologia encara que d'una forma més reduïda. Aquesta teoria que estudia les víctimes ens permet saber què busca l'assassí i perquè ho busca. La victimologia intenta fer un perfil de les víctimes que es basa en els seus trets físics, les seves relacions afectives, l'estil de vida que porten, la professió que exerceixen, la seva educació, on viu, les últimes activitats, i les seves històries psiquiàtriques, sexuals, socials i mèdiques. Alhora, aquesta tècnica intenta descobrir com ha sigut elegida la víctima, si ha sigut per atzar, si ha sigut elegida, la situació en què es trobava, la vulnerabilitat, la relació entre aquesta i el delinqüent, i el que simbolitza la víctima per al criminal.

3.2. EVOLUCIÓ HISTÒRICA DEL PERFIL PSICOLÒGIC CRIMINAL.

Encara que el més fàcil seria pensar que l'ús de la psicologia per lluitar contra el crim té inici al mateix moment que la psicologia, considerar-ho així seria erroni. L'elaboració de mètodes sistemàtics utilitzant els coneixements que aporta la psicologia, és una tècnica relativament recent. La base d'aquests mètodes és el desenvolupament de tècniques classificatòries i etiquetes del delinqüent nat, que ajuden a capturar el criminal. Aquestes tècniques van anar evolucionant amb els anys i actualment podem destacar la gran aportació de països com la Gran Bretanya, Itàlia, els Estats Units i Alemanya durant aquesta evolució. Les aportacions d'aquests països van ser la creació de teories que expliquessin l'acte criminal. Per resumir, aquesta evolució la dividirem en quatre etapes.

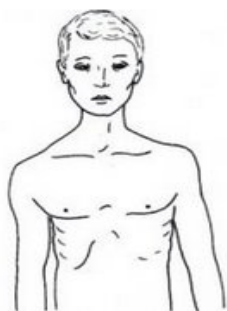
3.2.1. PRIMERA ETAPA: EL DIAGNÒSTIC CLÍNIC.

L'etapa comença aproximadament als anys 50, i els protagonistes principals són els metges psiquiatres i els psicoanalistes. Aquests personatges elaboren els perfils criminals a través dels coneixements obtinguts en una evolució psicopatològica. Segons Vicente Garrido al llibre "Perfiles Criminales" una evolució psicopatològica és un procés que consistia en definir un tipus de personalitat i una categoria psicopatològica que encaixés amb els fets del crim tal i com l'avaluador els interpretava.

D'aquesta etapa podem destacar les teories i els fets següents:

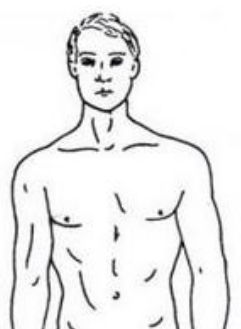
➤ **Classificació de delinqüents segons Lombroso. Itàlia, 1870.**

Lombroso crea una llista en la que classifica una sèrie de delinqüents basant-se en les característiques físiques de cada un d'ells. Per fer-ho decideix estudiar un conjunt de presoners des del punt de vista evolutiu i antropològic. A partir d'aquesta llista Lombroso diferencia tres tipus de delinqüents, el delinqüent nat, el delinqüent dement i els "Criminaloides".

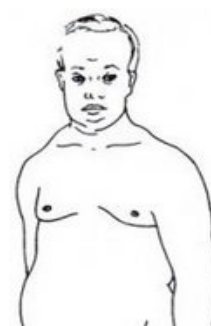
IMATGE 3.

**PERSONA DE TIPUS
LEPTOSÒMIC.**

IMATGE 4.

**PERSONA DE TIPUS
ATLÈTIC.**

IMATGE 5.

**PERSONA DE TIPUS
"PÍCNIC".**

➤ **Mètode "model-ferida". Gran Bretanya, 1888.**

El doctor George B. Phillips va desenvolupar, a la Gran Bretanya, el mètode "model-ferida" que consistia en trobar la relació que hi havia entre les ferides de la víctima i el seu agressor. En funció de les característiques d'aquestes, es podria dissenyar un perfil del delinqüent.

➤ **Classificació de delinqüents de Kretschmer. Alemanya, 1955.**

Kretschmer crea una nova llista en la que classifica els delinqüents basada en les característiques físiques de cada un d'ells. Aquesta llista la crea després d'estudiar més de 4.000 casos diferents i d'ella en podem destacar quatre tipus de delinqüents, els delinqüents de tipus leptosòmic, els de tipus atlètic, els de tipus pícnic i els de tipus displàstic, que correspon a totes aquelles persones amb alguna deformitat.⁶

➤ **Novetats en la tècnica del perfil criminal. Estats Units, 1970.**

El perfil criminal queda establert com una tècnica més per a la resolució de casos difícils. Alhora l'FBI crea la Unitat de Ciències del Comportament, una unitat que s'especialitza en el disseny de perfils criminals.

⁶ Aquesta informació està ampliada a l'annex nº1.

D'aquest any també cal destacar la creació del terme "assassí en sèrie" per part de l'agent del FBI, Robert Ressler. Així mateix Ressler va realitzar una classificació de dos tipus d'assassí en sèrie, la qual va ser creada per evitar que el perfil criminal esdevingués un problema per la policia i per escapar de la terminologia psicològica o mèdica. Aquesta classificació diferencia dos tipus de assassins, els assassins en sèrie organitzats i els no organitzats. Encara que s'utilitza freqüentment per desenvolupar perfils criminals, en moltes ocasions l'assassí al que podem estar perfilant pot ser una barreja d'aquests dos tipus d'assassins. La classificació és la següent:

	Assassí en sèrie organitzat.	Assassí en sèrie no organitzat.
Els seus actes.	Tots mostren certa lògica.	No tenen cap tipus de lògica.
Pateixen o no trastorns mentals.	No pateixen cap malaltia mental que expliqui els seus actes.	Mostren trastorns mentals que poden ser relacionat amb els seus actes. Ex: esquizofrènia paranoide.
Els seus assassinats.	Són premeditats i sense cap tipus de espontaneïtat.	No són premeditats, sinó que mata espontàniament quan els seus impulsos de matar el dominen.
Les seves víctimes.	Són escollides amb premonició. Si no acaba de semblar-se a la víctima que esperava pot arribar a personalitzar-les.	No selecciona les seves víctimes ja que no vol cap tipus de relació amb ella. Simplement busca la destrucció de la persona.
Escena del crim.	L'escena del crim és molt cuidada per la seva part. Intenta no deixar cap tipus de pista en ella.	La descuida totalment normalment a causa de la seva malaltia. No li preocupa deixar pistes que puguin revelar la seva identitat.

➤ **Primer perfil criminal de la història. Estats Units, 1957.**

Brussel crea el que es va considerar el primer perfil psicològic criminal de la història. El realitza per tal d'ajudar en la resolució dels crims comesos per un delinqüent després de col·locar aproximadament 33 paquets explosius a Nova York durant 16 anys. Per crear aquest perfil Brussel va haver d'examinar una a una totes les escenes dels crims. Després de crear-lo va posar-li com a nom "El bombarder de Nova York", fins que van aconseguir atrapar-lo i van conèixer el seu nom real que era George Metesky.

L'exactitud amb què es va fer el perfil i l'ajuda que va proporcionar per resoldre el cas van esdevenir un fet de gran repercussió entre la policia, provocant un respecte cap a la tècnica proposada per Brussel i començant a usar aquest tipus d'aportacions psicològiques en casos similars a aquests en què l'assassí no era reconegut per la víctima o els testimonis, complicant la resolució del cas a la policia.⁷

3.2.2. SEGONA ETAPA: UNA NOVA UNITAT AL FBI.

L'any 1994, es va crear un gran fenomen mediàtic amb la pel·lícula *El silenci dels anyells*, que va originar que la societat sentís un fort interès cap als perfils criminals. Alhora, després de la gran repercussió que va comportar el perfil criminal del "bombarder de Nova York" dins dels cossos policials, el FBI va crear una nova unitat que aplicava en les seves investigacions els coneixements que obtenien a partir de la psicologia i la criminologia. Aquesta secció del FBI estava formada per un conjunt d'especialistes anomenats perfiladors, que van desenvolupar el que coneixem com anàlisi de l'escena del crim. Una mica més tard, també van desenvolupar una base de dades que relacionava les escenes dels crims que havien inspeccionat amb les característiques dels delinqüents. L'objectiu d'aquesta base era poder comprovar si el delicte que estaven estudiant formava part o no d'una sèrie de crims d'un mateix criminal.

3.2.3. TERCERA ETAPA: APROXIMACIÓ ESTADÍSTICA.

L'etapa es va desenvolupar durant la segona part dels anys noranta, en la qual l'FBI utilitzava models matemàtics per tal de realitzar els perfils psicològics i geogràfics. Però David Canter va acusar l'FBI d'utilitzar uns models erronis en utilitzar només un estudi estadístic i no combinar-ho amb una anàlisi empírica. A més aquesta etapa és important

⁷ Aquesta informació està ampliada al punt 4 del treball.

perquè Canter també descobreix, després de revisar cent assassinats serials d'Estats Units, que la tipologia d'assassins organitzats i desorganitzats creada per Robert Ressler era errònia.

3.2.4. QUARTA ETAPA: ACCEPTACIÓ DEL PERFIL CRIMINAL.

Mentre que les altres etapes destacaven per un descobriment nou, per noves teories o per un fenomen mediàtic, aquesta es resumeix en l'acceptació del perfil criminal. Així doncs, es comprenia el perfil criminal com una eina que permetés trobar indicis que ajudessin en la resolució de la investigació o, si més no, per avançar-la. També s'ha de tenir en compte que el perfil criminal no es fa només estudiant l'escena del crim, sinó estudiant també el perfil geogràfic, vinculant diferents casos, preparant el procés d'interrogatori, etc.

En aquesta etapa, també es destaca el procés que segueix un analista o perfilador. Segons diu Vicente Garrido en el seu llibre *Perfils Criminals*, el procés que segueix la policia alemanya és el següent:

- *Reconstrucció del delicte: anàlisi de com s'ha realitzat el delicte, tenint en compte els aspectes de la situació d'aquest.*
- *Avaluació de les característiques del comportament del delinqüent: descripció de la conducta delictiva com ha sigut reconstruïda (modus-operandi), avaluació dels aspectes de la conducta no inherents al delicte (firma).*
- *Caracterització de les accions del delinqüent: grau d'estructura, eficiència de la seva conducta delictiva respecte els seus fins.*
- *Avaluació del motiu: avaluació d'un hipotètic motiu inicial en comparació amb el motiu hipotètic del crim analitzat.*
- *Caracterització del delicte actual: per exemple, determinar si el delicte és espontani o planificat.*
- *Perfil del delinqüent: edat de l'autor desconegut, antecedents penals i perfil geogràfic.*
- *Elaboració de nous camins d'investigació (pistes noves).*

4. CASOS REALS

A continuació, es presenten dos casos reals i bastant coneguts amb els seus respectius perfils criminals. L'objectiu d'aquest punt és observar dos exemples reals de perfils criminals.

El primer exemple, és el d'un home que va viure a Londres l'any 1888, mentre que el segon, va viure a Nova York, durant els anys 1940 i 1950.

4.1. JACK THE RIPPER.

El primer cas que es presenta és el de "Jack the Ripper", conegut en català com a Jack l'Esbudellador. Com ja s'ha dit, aquest va viure a Londres durant l'any 1888. Des d'aquest any fins l'any 1891, al districte Whitechapel de Londres i als seus voltants, van succeir fins a 11 homicidis diferents, sobre els quals hi havia diferents opinions. Uns pensaven que tots els crims es podien atribuir a un sol subjecte, mentre que d'altres pensaven que hi havia més d'un subjecte. Finalment, la Policia Metropolitana de Londres va imputar directament 5 de les 11 morts a Jack l'Esbudellador.

4.1.1. LES SEVES VÍCTIMES.

En el quadre següent s'observa, d'una forma bastant visual les 5 víctimes que van atorgar-se a Jack. Aquestes van ser i són conegudes com "les cinc víctimes canòniques".

	Hora i data de la localització	Localització del cadàver	Ferides	Òrgans extrets
Mary Ann Nichols	31/08/1888 3:40 a.m.	Carrer Buck's Row, Whitechapel	Dos talls profunds al coll i abdomen parcialment estripat.	Cap òrgan extret.
Annie Chapman	08/09/1888 6 a.m.	Porta del pati del darrere del carrer Hanbury 29, Spitalfields.	Dos talls profunds al coll i abdomen totalment estripat.	Úter.
Elizabeth Stride	30/09/1888 1 a.m.	Dutfield's Yard, carrer Berner.	Un tall a l'artèria principal del costat esquerra del coll.	Cap òrgan extret.
Catherine Eddowes	30/09/1888 1:45 a.m.	Mitre Square, a la Square Mile.	Coll seccionat i abdomen completament esquinçat per una ferida llarga, profunda e irregular. Una orella parcialment tallada.	Ronyo esquerra i la major part del úter.

Mary Jane Kelly	09/11/1888 10:45 a.m.	Al llit de la seva habitació, situada al numero 13 de Miller's Court.	Cos totalment mutilat. Presentava un tall que anava des del coll fins a la columna vertebral. Abdomen totalment obert.	Tots els òrgans del abdomen i el cor.
------------------------	--------------------------	---	--	---------------------------------------

Mirant aquesta graella, es fan visibles una sèrie de diferències entre les víctimes. Les primeres que es troben són l'hora i el dia en què van ser localitzades, (que igual que el lloc de localització són diferents en cada una de les noies). Si es segueix observant, es descobreix un altre de desigualtat. Aquesta només es veu si comparem una de les noies amb totes les altres, que en aquest cas és si es confronta l'Elizabeth Stride amb la resta de víctimes. És llavors quan es veu que mentre que l'Elizabeth només presenta una ferida al coll i no se li ha extret cap òrgan, les altres mostren talls al coll i l'abdomen i a totes menys la primera víctima se'ls ha extret algun òrgan. Aquesta diferència provoca dubtes entre la gent, de si aquest assassinat no està ben atribuït a Jack o simplement és que el subjecte va ser interromput durant el seu atac.

Possiblement, el més important que es veu en aquest esquema és l'evolució que realitza en Jack en els seus atacs, excloent la seva tercera víctima, l'Elizabeth. Comença amb dos talls al coll i l'abdomen totalment estripat, per acabar amb una total mutilació. Alhora, també evoluciona amb l'extracció d'òrgans. Mentre que a la Mary Ann no li extreuen res, a la Mary Jane li extreuen el cor i tots els òrgans de l'abdomen.

4.1.2. EL SEU PERFIL CRIMINAL.

El perfil que es conserva del cas d'en Jack, no es va dur a terme de la mateixa manera en que es realitzen els perfils en l'actualitat. Es preserva els comentaris que va realitzar el metge de la policia, Thomas Bond, quan Robert Anderson (cap de la CID de Whitechapel⁸) va demanar-li la seva opinió sobre les habilitats i els coneixements quirúrgics del subjecte. Així doncs, després d'examinar l'última víctima i les notes post mórtem dels altres assassinats, Thomas Bond va comentar:

“No dubto que els cinc assassinats fossin duts a terme per la mateixa mà. En els primers quatre, semblava que els colls havien estat tallats d'esquerra a dreta, mentre que en l'últim cas, a causa de la gran mutilació, es fa impossible assenyalar la direcció en què es van realitzar els talls. Tot i això, es van trobar restes de sang arterial en forma d'esquitx a la paret propera al cap de la dona.

⁸ Departament d'Investigació Criminal de Whitechapel.

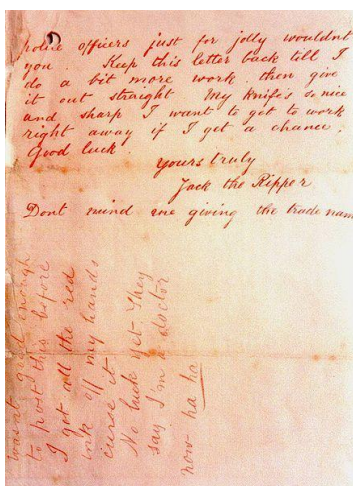
Totes les circumstàncies dels assassinats, em van portar a deduir que les dones van ser assassinades quan es trobaven recolzades i, en tots els casos, el coll va ser tallat en primer lloc.

L'assassí, en la seva aparença externa, probablement era d'aspecte inofensiu. Un home d'edat mitjana, sempre ben arreglat i d'aires respectables. Pot tindre l'hàbit de portar capa o abric, perquè sinó, la sang de les seves mans i la seva roba hagués cridat l'atenció de la gent.”

En la seva investigació, en Thomas també va descobrir que el subjecte era un home solitari, sense cap coneixement científic o anatòmic per realitzar els talls, i que possiblement patia atacs periòdics de mania homicida o eròtica.

4.1.3. CURIOSITATS DEL CAS.

Una de les curiositats més important d'aquest cas, és el fet que el subjecte que va realitzar els 5 assassinats mai va ser atrapat, igual que el subjecte o subjectes que van efectuar els altres 6 que es van donar a Whitechapel. El nom original, Jack the Ripper, se li va atribuir quan una persona va començar a enviar cartes als medis de comunicació i a la policia assegurant que ell era el culpable dels assassinats i firmant amb aquest nom. Les cartes que van ser enviades incloïen coses que passarien en un futur, explicacions de coses que ja havia realitzat, incitacions a que l'atrapessin i, fins i tot, adjuntaven algun paquet. Aquestes són conegudes com: la carta “Estimat cap”, la postal “Saucy Jacky” i la carta “Des de l'infern”.

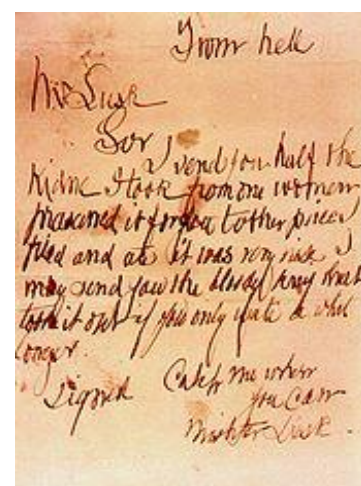
IMATGE 6.

CARTA "ESTIMAT CAP".

IMATGE 7.

POSTAL "SAUCY JACKY".

IMATGE 8.

CARTA "DES DE L'INFERN".

Una altra curiositat és el fenomen que ha creat aquest cas. Des del moment dels crims fins a l'actualitat, ha tingut molta influència en la literatura, el cine, el teatre i l'òpera, en la música, en la televisió i en els videojocs.

4.2. EL BOMBARDER DE NOVA YORK.

Durant 16 anys la ciutat de Nova York va haver de suportar una constant situació de terror. Cada un dels ciutadans que residien en aquesta metròpoli entre els anys 1940 i 1956 van viure amb la por en les seves vides dia rere dia. Quan tornaria a atacar? On ho faria? Aquestes eren possiblement les preguntes que els habitants de Nova York es plantejaven. Un subjecte conegut com el "Bombarder de Nova York" va dedicar-se a col·locar per diferents llocs de la ciutat fins 33 explosius, dels quals només 22 van explotar i ferir a 15 persones.

Per tal de poder trobar aquest subjecte la policia va realitzar un perfil criminal del delinqüent, que amb l'ajuda de les pistes que el criminal deixava en les cartes que enviava va ser molt més fàcil de fer.

4.2.1. EL SEU PERFIL CRIMINAL.

Buscaven un home que havia sigut treballador de la companyia "*Consolidated Edison*". Aquesta dada la van obtenir després de llegir les cartes que l'autor del crim anava enviant, on feia referència a la companyia, i l'acusava d'un tracte injust cap als seus treballadors. A través d'aquestes cartes també van desxifrar que la seva nacionalitat no era d'Estats Units, ja que la forma en què eren escrites eren una total traducció de la carta original escrita en la seva llengua materna.

Més tard van descobrir que la nacionalitat real del delinqüent era l'eslava. Ho van revelar amb els artefactes explosius que utilitzava. El mecanisme que utilitzava en ells va ser usat, històricament, a l'Europa eslava durant atemptats terroristes i anarquistes. Alhora, després d'un anàlisi grafològic de les seves cartes, van poder revelar que aquest home havia patit el Complex d'Èdip, que era solter i que vivia amb dones de la seva família, en aquest cas amb les seves germanes.

L'individu tenia una edat d'entre 40 i 50 anys, etapa en què la malaltia paranoica que mostrava es desenvolupava més lentament. Era una persona introvertida, asocial, astuta, honesta i religiosa, i mostrava un total desinterès cap a les dones i menyspreava a

tothom. Tenia un graduat en escola superior i era expert en explosius (civils o militars) i mecànic.

L'origen dels seus actes és un ressentiment ocult cap a l'empresa *Consolidated Edison*. Més endavant, junt amb les pistes que van permetre atrapar el "Bombarder de Nova York", van descobrir que aquest ressentiment amb l'empresa, era a causa d'un accident laboral que va patir quan hi treballava. En l'accident va ingerir gasos que li van produir una pneumònia i que va acabar derivant en una tuberculosi, la qual cosa el va incapacitar permanentment i el va portar a demanar una indemnització a l'empresa, però aquesta no la hi donà.

L'última cosa i possiblement la més curiosa del cas, és que en Brussel va predir o esbrinar que el "Bombarder de Nova York" vestiria un conjunt de pantaló i jaqueta. La jaqueta seria creuada i botonada. Més tard, aquesta predicció d'en Brussel va ser real en el moment de la detenció de George Metesky, altrament conegut com el "Bombarder de Nova York".

IMATGE 9.

MOMENT DE LA DETENCIÓ DE METESKY, EN QUÈ PODEM OBSERVAR LA SEVA VESTIMENTA.

4.2.2. ELS SEUS ATACS.

Com ja hem comentat anteriorment, en George Metesky va col·locar un total de 33 artefactes explosius. Moltes vegades, abans dels seus actes, en Metesky enviava cartes als diaris de la ciutat en les que advertia que anava a instal·lar una nova bomba, però mai feia públic quin seria el lloc en què la posaria.

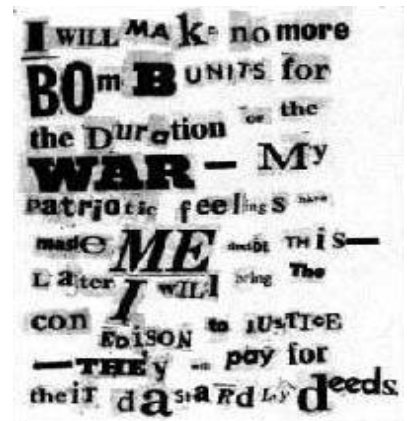
Les seves bombes eren senzilles però pràctiques. Estaven formades per tubs plens de pólvora que estaven connectats a uns temporitzadors construïts amb un rellotge de butxaca i piles de llanterna.

Les primeres bombes que Metesky va col·locar, per sort per als novaaiorquesos, no van esclatar. La primera, la va posar a la lleixa d'una finestra, a la seu de *Consolidated Edison*, i la següent la va deixar a prop d'aquesta mateixa seu.

Alguns investigadors varen arribar a la conclusió que no tenia intenció de fer explotar el primer explosiu, ja que si aquesta hagués sigut la seva intenció la nota que havia deixat s'hauria destrossat junt amb l'artefacte. En canvi, es creu que el segon no va arribar a esclatar perquè va ser interromput, impedit que acabes de muntar-lo.

L'any 1914 Estats Units va entrar a la Segona Guerra Mundial.

Va ser llavors quan George va enviar una carta a la policia on explicava ben clar i amb majúscules que, a causa del seu sentiment patriòtic, deixaria de posar bombes durant la durada de la guerra. Això és el que ell va dir:

IMATGE 10. CARTA QUE VA ENVIAR GEORGE METESKY A LA POLICIA EN EL MOMENT QUE NOVA YORK VA ENTRAR A LA SEGONA GUERRA MUNDIAL.

“No faré més unitats de bombes durant la duració de la guerra. Els meus sentiments patriòtics m’han fet decidir això. Més tard portaré a Consolidated Edison davant la justícia. Tindran que pagar pels seus actes covards.”

En un principi, semblava que els artefactes d'en George eren inofensius, ja que mai arribaven a esclatar, i si ho unim amb l'aturada que va realitzar, donava a pensar que podria deixar de col·locar-los.

Com bon home de paraula el “Bombarder de Nova York” va ser fidel a les seves paraules, i no va ficar cap fins artefacte durant 10 anys. Però va ser al 1951 quan va tornar a començar la seva revenja cap a *Consolidated Edison*. Durant aquest any va ficar quatre bombes més que no van provocar cap ferit i també va enviar dues cartes advertint que seguiria col·locant-ne.

L'any 1952, tres bombes seves van tornar a esclatar a la ciutat, provocant el seu primer ferit, a diferència de l'única bomba que va explotar l'any següent que no en va ocasionar cap.

L'artefacte que va espetegar al 1954 va tornar a deixar ferits, en aquest cas tres. Dos bombes més van ser col·locades aquell any, sense causar cap lesionat, mentre que l'última que va esclatar en provocar quatre. Un any després vuit bombes més van explotar, de les quals només una va provocar ferits.

De les últimes quatre bombes que el Bombarder va col·locar durant els anys 1956 i 1957, van provocar set lesionats.

Finalment, el dilluns 21 de gener de 1957, van acabar atrapant i detenint al subjecte gràcies al perfil criminal que van seguir.

5. MENTS CRIMINALS: CASOS FICTICIS

Aquest apartat encapçala la part pràctica del treball. Es tracta de la presentació d'un capítol de la sèrie *Ments Criminals*, que s'analitzen per entendre millor l'aplicació dels perfils criminals i per observar si els fets d'aquesta sèrie són fidels a la realitat o es tracta d'una ficció total. Els termes que s'examinen d'aquest capítol són els següents:

- La victimologia, que donarà informació com la relació entre la víctima que és important per realitzar el perfil.
- L'escena del crim, és a dir, el lloc triat per el criminal o criminals per realitzar el crim.
- El perfil geogràfic, que permet estudiar els seus moviments geogràfics per tal d'establir hipòtesis sobre el seu domicili, per preveure pròxims moviments, per trobar la seva zona o zones d'actuació, etc.
- El *modus-operandi*, que correspon als mètodes utilitzats pel delinqüent per dur a terme els seus crims.
- La firma de l'assassí, que l'ha motivat a fer-ho, etc.

Per tal de corroborar la hipòtesi plantejada a l'inici del treball que afirma que la sèrie *Ments Criminals* és bastant cenyida a la realitat, s'utilitza una taula⁹ on s'explica pas a pas com realitzar un perfil criminal. En aquesta taula es marcarà en color **verd** tot allò que s'ha esmentat o s'ha pogut observar durant el capítol visualitzat. En color **vermell** es marcarà allò que no s'ha pogut observar ni ha estat esmentat. En color **blau** es marcarà aquelles opcions que s'han descartat. I per últim, en color negre es donarà un explicació de cada nivell d'aquesta taula. (Cal tindrè en compte que els canvis de tons dels colors marquen els diferents nivells de la taula).

El capítol que s'ha analitzat s'anomena *Jones* i correspon al capítol divuit de la segona temporada de la sèrie. Ha sigut escollit per la semblança del modus-operandi que presenta l'agressor amb el modus-operandi de Jack l'Esbudellador.

⁹ La taula original extreta del llibre *Perfils criminals* es troba en l'annex nº2.

5.1. TAULA DEL CAPÍTOL.

Un perfil criminològic pot tractar de les següents tasques:

- **Una descripció de la personalitat i les característiques descriptives de l'autor desconegut d'un crim o una sèrie de crims.**

Durant tot el capítol es van realitzant comentaris sobre la personalitat i les característiques de l'autor dels crims.

- **Un estudi sobre on pot tindre la seva residència i/o base d'operacions per cometre els seus delictes.**

La tècnica informàtica de la unitat busca al final del capítol, quan ja es coneix la identitat de l'autora del crim, la residència del subjecte per tal d'atrapar-la.

- **Una valoració del cas per proveir a l'equip d'investigació de noves vies de treball, per exemple, vinculant crims diversos en un mateix autor (o diferenciant-los).**

La unitat té la seva seu a Quantico (Virgínia) i el subjecte està realitzant els assassinats a Nova Orleans. Abans del viatge que realitzen cap a l'escena del crim, la unitat fa una reunió per valorar el cas.

- **Consell especialitzat sobre com gestionar la relació amb els medis en un cas d'assassinat o violació serial o d'un delicte particularment pervers o violent.**

En aquest cas, l'especialista en els medis, la Jennifer Jareau té intenció de comunicar als medis que el subjecte que busquen és una dona, però en Will LaMontagne, policia en el lloc del crim, l'aconsella que no ho faci, ja que la població acaba de superar un desastre natural (huracà Katrina) i no superarien un altre cop.

- **Suport en la direcció de les entrevistes (interrogatoris) amb el (els) possible sospitós.**

Es realitza una entrevista a un possible culpable, però en cap moment hi ha un suport alhora de dirigir-la, sinó que es realitza sense prepara-la abans.

A l'hora d'analitzar la victimologia cal observar:

- **Elements del perfil de la víctima:**

- **Trets físics.**

L'únic fet que es comenta de les víctimes és que totes són homes, però no es comenta cap tret físic més d'elles.

- **Relacions afectives (estat marital).**

Exceptuant una de les víctimes, no es comenta en cap moment l'estat marital de les víctimes.

- **Estil de vida.**

L'estil de vida es comenta durant el capítol i és la característica comuna de les víctimes. Es tracta d'homes que acostumen a freqüentar bars o locals del Barri Francès de Nova Orleans, principalment un nou local situat on antigament era el bar *Jones*.

- **Professió.**

Cap de les víctimes tenen la mateixa professió. A més, tan sols es comenta la professió de les primeres quatre víctimes, que eren un mecànic, un agent immobiliari, un cuiner i un taxista, respectivament.

- **Educació.**

Tant l'educació com els quatre punts següents no són comentats en el capítol.

- **Dades del veïnat.**

- **Història psiquiàtrica i en el sistema de justícia.**

- **Història sexual i social.**

- **Història mèdica.**

- **Últimes activitats.**

Totes les víctimes tenen una última activitat en comú, que és la seva presència al Barri Francès, lloc on el subjecte realitzava la seva "caça".

➤ **Elements a considerar de l'elecció de la víctima.**

- **Disponibilitat.**

La disponibilitat de la víctima ha de ser assassinada és comú en cada una d'elles. Totes responen a un intent de seducció que el subjecte utilitza per atreure-les i apartar-les dels llocs on alguna persona pugui veure'ls.

- **Producte de l'oportunitat: Determinar les seves rutines diàries.**

Opció descartada per la unitat.

- És escollida: Conductes de vigilància realitzades donada l'activitat i els hàbits de la víctima.

L'equip creu que les víctimes són escollides per la seva freqüentació del barri francès i que possiblement eren vigilades abans de ser atrapades.

- **Situació: Relacionada amb les activitats i les rutines del delinqüent i la víctima.**

Com s'ha dit, el fet de que la víctima acostumi a anar al barri francès és el que fa que sigui escollida. Així doncs, la relació delinqüent-víctima, es dona en aquest barri, lloc on la criminal havia sigut violada amb anterioritat (desencadenant de la seva fúria).

- **Vulnerabilitat.**

Qualsevol home que hagués acudit al Barri Francès i hagués respost als intents de flirtejar del subjecte, era vulnerable.

- **Relacions: Víctima-delinqüent.**

Comentades en el apartat de la situació.

- **Criteri simbòlic: Les necessitats que satisfà per el delinqüent.**

Matar a aquests homes que lligaven amb ella satisfèia les seves ganes de venjança pel fet produït anys endarrere.

A l'hora d'analitzar l'escena del crim cal observar:

➤ **Tipus generals de l'escena del crim:**

- Escena del crim interior: En l'interior d'una estructura.

Aquest tipus d'escena del crim va ser descartada.

- Vehicles: Escena del crim mòbil.

Aquest tipus d'escena del crim va ser descartada.

- **Escena del crim exterior.**

És el tipus d'escena que el subjecte utilitzava. No realitzava tots els assassinats en un mateix lloc, però tot hi així, l'escena era força fixa, ja que tots els cadàvers van ser trobats en el Barri Francès de Nova Orleans.

- Escenes del crim sota de l'aigua.

Aquest tipus d'escena del crim va ser descartada.

➤ **Tipus d'escenes del crim segons el lloc de comissió del delicte:**

- Escena primària: Lloc on s'ha realitzat la major part de l'assalt sobre la víctima.

Aquest tipus d'escena del crim va ser descartada.

- Escena secundària: Qualsevol lloc on es pugui trobar-se l'evidència de l'activitat del criminal fora de l'escena primària.

És el tipus d'escena que la unitat tenia que estudiar. El subjecte coneixia a les seves víctimes en bars o pubs del Barri Francès, però després, per tal de no ser vista durant l'acte criminal, s'emportava a les seves víctimes en un lloc més solitari i apartat de la gent (sempre dins del Barri Francès).

- Escena intermèdia: És un tipus d'escena secundària, entre l'escena primària i el lloc d'abandonament del cadàver.

Aquest tipus d'escena del crim va ser descartada.

- Lloc d'abandonament del cos. Els aspectes del lloc d'abandonament d'un cadàver. A través del lloc i la forma en que eren abandonats els cadàvers, es va poder descobrir el següent:

- Aspectes de convivència: Resulta més accessible per l'agressor. Pot passar per problemes amb el temps, per la dificultat en transportar-lo, o bé per evitar que sigues observat o detectat.

Aspectes descartats durant l'estudi d'abandonament del cadàver.

- Aspectes de remordiment: Hi ha evidència de que l'assassí va sentir una certa recança pel destí de la seva víctima: netejar la sang de la víctima, ficar-la en una posició natural com si dormís, etc.

En el lloc d'abandonament dels cadàvers s'observava que el subjecte tenia cert remordiment. Intentava que no hi hagués molta sang en l'escena, cosa que demostra certa recança. I a més, amb les cartes que deixava a l'escena del crim donant explicacions de perquè ho feia, demostrava un total remordiment dels seus actes.

- Aspectes de preselecció: El lloc d'abandonament es triat abans de cometre el crim en virtut de ser idoni pel que vol fer allà.

Aspectes descartats durant l'estudi d'abandonament del cadàver.

- Aspectes de precaució: S'ha esforçat per destruir l'evidència que el pogués incriminar: cremar el cadàver, enterrar-lo en un lloc remot, trossejar-lo per evitar la seva identificació, etc.

Aspectes descartats durant l'estudi d'abandonament del cadàver.

- Aspectes de simulació: Intenta desviar la investigació mitjançant el tripijoc de l'escena del crim.

Aspectes descartats durant l'estudi d'abandonament del cadàver.

- Aspecte d'escenificació: Escenifica el cos i certs elements de l'escena per evocar les seves fantasies.

En aquest, el subjecte utilitzava l'escenificació en les seves escenes. Amb cada víctima simulava tot el que en Jack l'Esbudellador havia fet amb les seves víctimes. Fins hi tot, va tallar-li parcialment l'orella a una de les seves víctimes igual que en Jack havia fet.

➤ Mètode d'aproximació:

- Sorpresa.

Un cop tenia a les seves víctimes apartades utilitzava la sorpresa per atacar-los. Treia un ganivet i els feia una ferida que els debilités i que li permetés matar-los encara que la seva força fos inferior.

- Engany.

L'engany és el mètode d'aproximació que utilitzava el subjecte. Flirtejava amb les seves víctimes fins que les separava i se'ls emportava a un lloc més tranquil i sense gent.

- Aproximació "llampec" o sobtada.

Mètode d'aproximació descartat.

➤ Mètode d'atac:

- Amenaces verbals d'ús de força letal.

Era un dona, i per tant, era inferior en força que les seves víctimes, que eren homes molt més grans i forts que ella.

- Ordres verbals i amenaces d'ús d'una arma.

Amb la seva última víctima (rescatada per la unitat abans de morir), va utilitzar ordres verbals i amenaces utilitzant un arma blanca, ja que es

tractava d'un dels homes que l'havia violat anys endarrere, i per tant, descarregava tota la seva ira i venjança en ell.

- Atac llampec o sobtat des de darrera, amb ús d'una arma.

No utilitzava l'atac llampec, sinó que utilitzava l'engany i la sorpresa.

➤ **Resistència de la víctima:**

- Verbal: Desafia, insulta, negocia, prega, etc.

No es troba cap indicatiu d'aquest tipus de resistència.

- Passiva: Es nega a obeir.

No es troba cap indicatiu d'aquest tipus de resistència.

- Física: Colpeja, fuig, etc.

No es troba cap indicatiu d'aquest tipus de resistència.

- **No mostra resistència.**

Les víctimes no mostren resistència ja que es tracta d'un atac sorpresa que no els hi dona temps a reaccionar.

➤ **Elements presos de l'escena del crim:**

- **Evidències: Elements que el delinqüent creu que el vinculen amb la víctima o amb el crim.**

L'escena del crim que el subjecte tria és el Barri Francès, amb el qual té una vinculació psicològica al ser el lloc on va ser violada.

- **Objectes valuoses: Objectes que comporten un benefici econòmic.**

No va emportar-se cap tipus d'objecte valuós.

- **Objectes personals:**

S'emporta un souvenir.

- **Trofeus: Són símbols de victòria; per exemple, fotos preses durant l'atac.**
- **Souvenirs: Recordatoris d'una experiència agradable; per exemple, una foto treta d'un àlbum.**

El subjecte s'emporta retalls de propaganda o targetes del bar *Jones* (lloc on va ser violada).

A l'hora de realitzar el perfil geogràfic cal observar:

➤ **Tipus del lloc del crim:**

- **Lloc de la trobada víctima-agressor.**

El lloc de la trobada entre la víctima i l'agressor és sempre qualsevol bar o pub situat al Barri Francès.

- **Lloc de l'atac.**

El lloc on l'ataca, l'agredeix i l'abandona és el mateix per la víctima però diferent si el compares en cada una d'elles.

- **Lloc on es realitza l'agressió.**

El lloc on l'ataca, l'agredeix i l'abandona és el mateix per la víctima però diferent si el compares en cada una d'elles.

- **Lloc on s'abandona la víctima.**

El lloc on l'ataca, l'agredeix i l'abandona és el mateix per la víctima però diferent si el compares en cada una d'elles.

➤ **Camins i autovies existents.**

En cap moment el subjecte prepara cap pla de fugida, i per tant, no té en compte la presència de camins o autovies al seu voltant.

➤ **Límits físics i psicològics existents.**

Els límits psicològics que presenta el subjecte és que no pot atacar fora del Barri Francès.

➤ **Ús del terreny.**

El subjecte coneix perfectament el terreny on atac i deixa les seves víctimes, per tant és un punt al seu favor que utilitza durant els atacs.

➤ **Demografia del veïnat.**

Durant el capítol es parla de la demografia del veïnat cada cop que troben un nou cadàver.

➤ **Activitats rutinàries de les víctimes.**

Presenten una activitat rutinària comuna, que és anar al Barri Francès.

➤ **Fenomen del desplaçament; si l'assassí s'allunya molt o poc de la seva base per atacar, i les possibles variacions que es podien produir en el temps.**

En cap moment del capítol es parla del fenomen del desplaçament de l'assassina.

A l'hora de realitzar el modus-operandi cal observar:

➤ **Motius del deteriorament del modus-operandi:**

- **Empitjorament de la condició mental.**

L'empitjorament de la condició mental de l'agressor implica que iniciï els seus atacs.

- **Consum d'alcohol o drogues.**

En cap moment el consum d'alcohol o drogues és el causant dels seus atacs.

- **Excés de confiança.**

En cap moment un excés de confiança és el causant dels seus atacs.

➤ **Informació proporcionada sobre les eleccions, procediments o tècniques que apareixen en el modus-operandi segons es manifesta en:**

- **Una habilitat, disciplina o professió en particular.**

Creuen que l'agressor té un coneixement en medicina per la forma en que realitza els talls en les víctimes. Més tard descobreixen que el subjecte va ser estudiant d'aquesta carrera.

- **Un coneixement particular de la víctima, suggerint així una relació anterior.**

Exceptuant l'última persona que agafa, en cap moment té un coneixement particular de la gent que tria.

- **Un coneixement particular d'una escena del crim.**

Està clar que coneix perfectament l'escena del crim i el terreny que l'envolta.

➤ **Les tres metes criminals que mostra segons la seva naturalesa funcional:**

- **Protegir la identitat del delinqüent.**

En cap cas intenta protegir la seva identitat durant els atacs, sinó al contrari, ja que envia cartes al cos policial local.

- **Realitzar amb èxit l'agressió.**

En tots els casos menys en l'últim realitza amb èxit totes les agressions.

- **Facilitar la fugida després de la agressió.**

Com ja s'ha dit no prepara cap pla de fugida.

A l'hora d'analitzar la firma cal observar:

➤ Conductes que constitueixen la firma:

- Mutilació.

Presenta mutilació i acarnissament igual que Jack feia amb les seves víctimes.

- Acarnissament.

Presenta mutilació i acarnissament igual que Jack feia amb les seves víctimes.

- Deixar missatges.

Envia cartes al cos policial local o deixa missatges escrit en paper a l'escena del crim.

- Deixar marques profundes en el cadàver o gravar coses en ell.

No realitza cap tipus de marca especial en el cadàver que pugui significar una firma.

- Posicionar el cos de forma que transmeti alguna cosa en particular.

La forma en que posiciona el cos després de l'agressió és diferent en cada cas.

- Activitat post-mortem.

En un dels casos realitza una activitat post-mortem, que és tallar parcialment l'orella a un dels cadàvers.

- Obligar a la víctima a que respongui d'una forma determinada.

En cap moment obliga a la víctima a res.

- Dialogar amb la víctima.

Per tal d'emportar-se a aquestes persones a un lloc més apartat, dialoga amb elles (lliga).

- Tipus de víctima.

Tots tenen dos trets comuns. Són homes que freqüenten el mateix barri on el subjecte va ser violat.

➤ La firma es compon de dues parts:

- Aspecte general: motius del crim.

- Lucre.

No present en la firma.

- Ira.

No present en la firma.

- Venjança.

En els seus crims presenta venjança per allò que li van fer a ella anteriorment.

- Guanyar confiança (reconeixement).

No present en la firma.

- Experimentació.

No present en la firma.

- Desig d'obtenir control / poder.

Desitja tenir el control de la situació a través de la venjança.

- Desig d'arrogar el dret de alguna cosa.

No present en la firma.

- Sexe / sadisme.

No present en la firma.

- Conductes de la firma: Cobreixen les necessitats emocionals i/o psicològiques del delinqüent i són el reflex de la seva personalitat, del seu estil de vida i de les seves experiències de desenvolupament; són preexistents al seu atac.

Podem observar com la forma en que mata a les seves víctimes (conducta present en la firma) ve donada per uns problemes psicològics desencadenats a causa d'una violació.

➤ **Elements que acostumen a incloure la firma del delinqüent:**

- Pren un temps extra per completar-se, més allà de la conducta funcional del modus-operandi.

Utilitza més temps del que necessita per matar, ja sigui estripant òrgans, mutilant parts del cos o deixant missatges en l'escena del crim.

- És una conducta innecessària per la finalització del delictes.

Aquesta conducta que el subjecte mostra al realitzar el crim, pot semblar innecessària per dur-lo a terme, però està clar que tot el que realitza és necessari per la seva satisfacció.

- Implica una expressió de l'emoció i de les necessitats psicològiques del agressor.

Està clar que en el crim el subjecte mostra els seus problemes psicològics.

- Acostuma a implicar una expressió de la fantasia del delinqüent.

La fantasia del delinqüent correspon a obtenir venjança a partir de l'escenificació.

- Per definició, el tipus de víctima escollida s'inclou a la firma.

En la firma podem observar que tots són homes que freqüenten el Barri Francès.

5.2. CONCLUSIONS DE LA TAULA.

En la taula, es pot observar un clar predomini del color verd. Aquesta predominança mostra que la sèrie és força fidel a la realitat. A més, durant el capítol s'han esmentat curiositats o fets dels assassinats d'en Jack l'Esbudellador els quals tots eren reals.

Està clar que és una sèrie fictícia i que per tant no tots el que ens mostra és real, però l'objectiu d'aquest apartat era observar si era fidel a la forma real en que es realitzen els perfils criminals i ha quedat afirmat que és així.

6. ENTREVISTA

S'ha realitzat una entrevista a un policia de Barcelona per tal d'obtenir informació sobre el tema des d'un punt de vista més personal i professional. Aquest noi, va demanar estrictament que la seva identitat no fos revelada, per tant no apareix el seu nom ni cap dada que permeti desxifrar-la. A continuació podem llegir l'entrevista que se li va realitzar al policia.

1. Què és un homicidi?

És un delictes que consisteix en matar una persona. Aquest homicidi pot ser per omissió o per acció. Per omissió correspon a deixar que algú mori quan tu podies salvar-la, ja que qualsevol persona té l'obligació de socórrer a algú que està en perill. Quan és per acció, diferenciem entre un homicidi voluntari o un homicidi involuntari. És voluntari quan tens planejat anar a matar a un individu en concret o quan ho fas durant una arrencada de fúria. Per altre banda, un d'acció involuntària pertany a un homicidi realitzat sense voler. Un exemple pot ser que un conductor ebri mati a algú en un accident. Encara que la intenció del conductor no era matar a ningú, se'l pot acusar d'homicidi per realitzar un negligència. En termes jurídics s'anomena homicida dolós al que ho fa de manera voluntària i homicida culpós al que ho fa de forma involuntària.

2. Què és un psicòpata?

És una persona que interactua amb la resta com si fossin objectes, que els hi pot causar dolor sense ser conscient del que fa, sense sentir empatia. Un exemple de psicòpata és en José Bretón, el pare dels nens que es van perdre a Còrdova. Aquest home mostra el perfil d'un psicòpata al ser capaç de matar als seus fills i després cremar-los.

3. Quines tècniques utilitzeu habitualment per resoldre un assassinat?

En aquest moment intervé la policia científica. Una de les primeres coses que fa la científica és buscar proves d'ADN per poder comparar-les amb les mostres d'ADN que tenen registrades. Un altre pas que solen donar aquests especialistes és l'anàlisi de bales en el cas de que hi siguin presents al assassinat. Aquest anàlisi el fan els de balística. Així doncs, principalment s'utilitza totes les tècniques que en brinda la policia científica.

4. Algunes d'aquestes tècniques tenen com a base la psicologia? Si és així quines?

Quan jo vaig passar per l'acadèmia de policia, fa ja 26 anys, hem van donar assignatures de psicologia, la qual després utilitzàvem per inspeccionar i analitzar comportaments humans. Un tipus de psicologia que vam estudiar és la psicologia transaccional. Aquesta psicologia estudiava les relacions entre les persones com si fossin traccions, és a dir, intercanvis. Durant un intercanvi, les persones que el duen a terme, adopten diferents rols i això era el que nosaltres estudiàvem. A més a més, també utilitzàvem altres tècniques.

5. Com acostumeu a classificar els delinqüents?

Podem classificar els delinqüents de diferents maneres. T'explicaré una de les formes habituals. Aquesta es basa en el tipus de delicte que han comés. Es diferencien segons si han utilitzat la força o no durant un furt, per exemple, és a dir, segons si el delinqüent a produït mal físic a la seva víctima o per altre banda, si només l'ha intimidat i/o amenaçat.

6. Consideres que realment és efectiu relacionar la criminologia i la psicologia?

Personalment, jo crec que és efectiu. Un exemple és la psicologia utilitzada durant un interrogatori, els rols que adopten els policies o especialistes que el realitzen.

7. Coneixes la sèrie *Ments Criminals*? Si és així, què opines de la sèrie? És suficient realista o utilitzen tècniques que no serien efectives en la vida real?

Ho sento, no puc contestar-te aquesta pregunta perquè no conec la sèrie.

8. Creus que la població és conscient de l'ús de la psicologia a l'hora de resoldre un crim?

En la meva opinió, la població en general actua com si mengessin flor de lotus. Ens creiem tot el que ens diuen a la premsa sense investigar o indagar en la informació. La gent prefereix viure en la ignorància, només aquells que s'interessen en el tema seran els que tindran consciència de l'ús de la psicologia en aquest àmbit.

6.1. CURIOSITATS DE L'ENTREVISTA.

En aquest apartat l'objectiu és posar un parell de curiositats que vaig aprendre durant l'entrevista però que no van ser preguntades o preparades, sinó que van ser fruit de l'atzar.

- **Primera curiositat:** El noi, fruit de parlar del crim, hem comenta un gran crim que es realitza a escala mundial i que és terriblement tapat per el poder. Comenta que a la terra es produeix aliments per 11 mil milions de persones, és a dir, que es produeix per 4 mil milions de persones més de les que som, i tot així hi ha gent que mort per falta d'aliment per sobreviure. Està clar que és una forma de crim organitzat en la que els criminals que el cometen no estan perseguits. Això es deu a que aquestes persones o empreses que són considerades criminals, tenen el poder del mercat, el poder financer, etc.

- **Segona curiositat:** El policia comenta que molts amics especialistes en atrapar els membres d'una màfia o caps de drogues, asseguren que amb la seva experiència han pogut observar que els que destaquen per ser caps de les organitzacions presenten cara de dolent, de molt dolent, com si la maldat quedés gravades en cada una de les seves cares.

7. ENQUESTA

S'observa la recollida de dades i informació, i el buidatge realitzat després de passar una enquesta¹⁰ a la població. Aquest qüestionari s'ha dut a terme per identificar el nivell de coneixement de la població sobre la psicologia criminal. La mostra és heterogènia i s'ha realitzat de forma aleatòria en dues comarques del Baix Empordà (Palafrugell i la Bisbal d'Empordà).

Un dels criteris de classificació de les respostes són les franges d'edat que s'han establert, dividides de la següent manera:

- Persones amb menys de 18 anys.
- Persones amb una edat compresa entre 18 i 25 anys.
- Persones amb més de 25 anys.

Per cada franja d'edat s'ha fet l'enquesta a deu persones, més concretament a cinc homes i cinc dones per tal de que els resultats fossin més equilibrats.

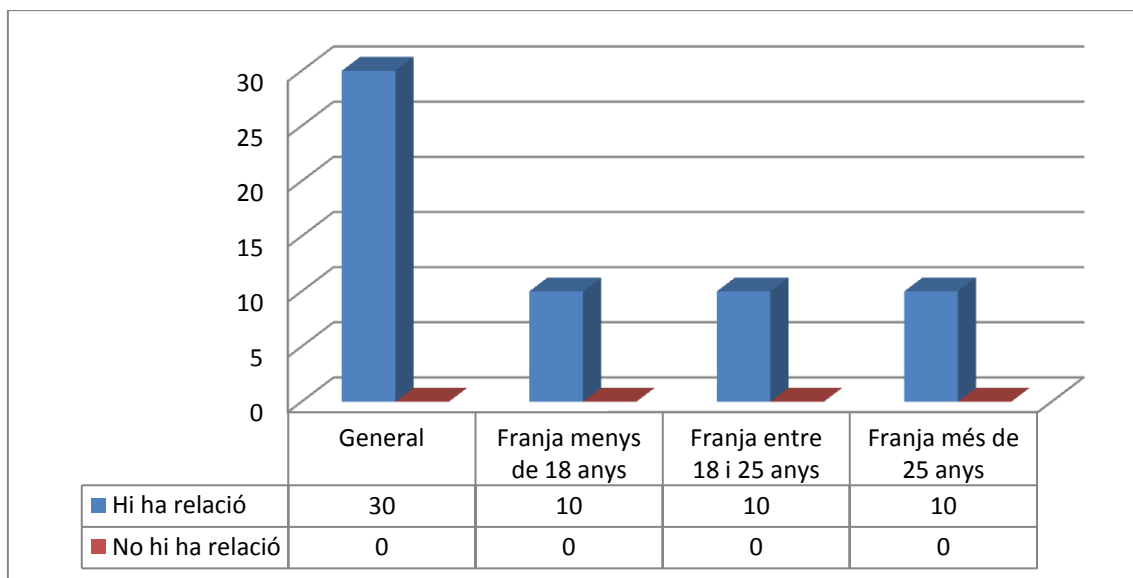
7.1. RESULTATS OBTINGUTS I CONCLUSIONS PREGUNTA PER PREGUNTA.

En aquest apartat es veuran els resultats obtinguts de cada pregunta i les conclusions que s'han tret en cada una d'elles.

7.1.1. PREGUNTA 1.

La primera pregunta que es va realitzar a l'enquesta va ser: "Creus que hi ha relació entre la psicologia i la criminologia?". El seu fi era observar si la població creia que era possible relacionar la psicologia i la criminologia. Els resultats obtinguts són els següents:

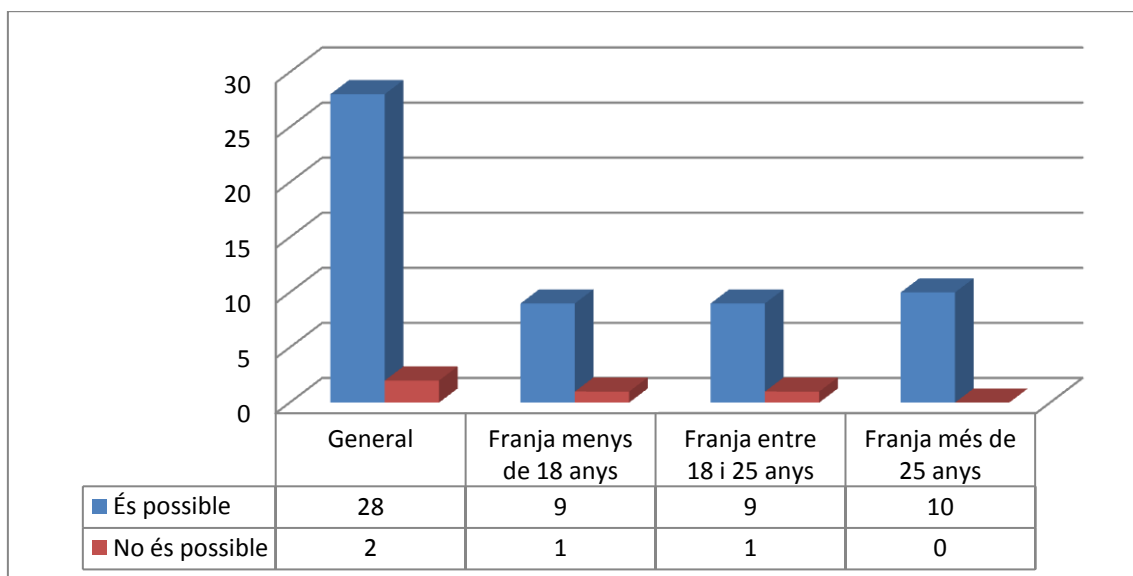
¹⁰ L'enquesta que s'ha passat a la població es troba en l'annex nº3.

Com podem observar en aquestes gràfiques, la població creu que hi ha una relació entre la psicologia i la criminologia. Alhora, com totes les persones enquestades han contestat que si és possible a la pregunta, no observem cap diferència entre les diferents franges d'edat que s'han establert.

7.1.2. PREGUNTA 2.

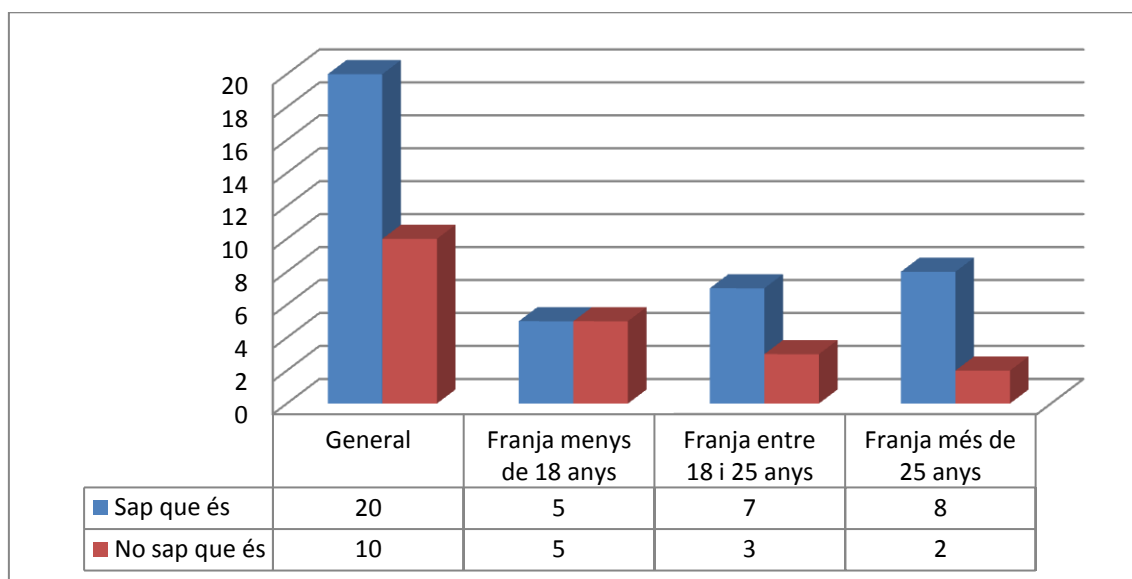
La següent pregunta que se li va realitzar a la població va ser: "Creus que és possible resoldre un crim utilitzant la psicologia?". El seu fi era observar si la població tenia coneixement respecte l'ús de la psicologia a l'hora de resoldre un crim. Els resultats obtinguts són els següents:

Com podem observar en aquestes gràfiques, la població creu que és possible resoldre un crim utilitzant la psicologia. En aquesta pregunta, en les dues primeres franges d'edat, almenys una persona ha contestat que no és possible resoldre'l d'aquesta manera, però per altre banda, cap de les persones enquestades de més de 25 anys ha contestat que no fos possible.

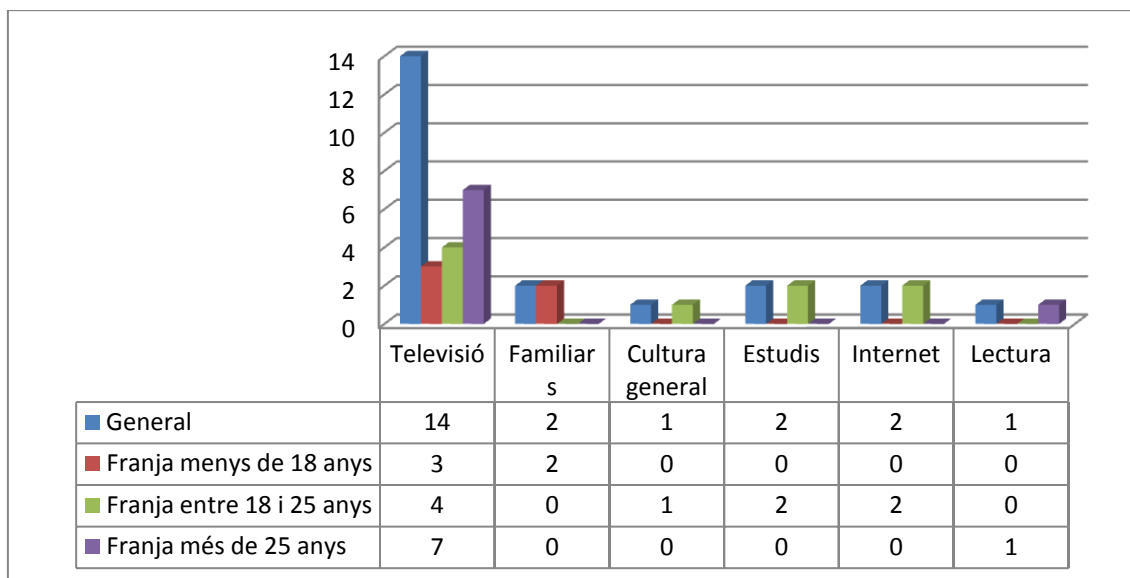
7.1.3. PREGUNTA 3.

La tercera pregunta que se li va realitzar a la població va ser: "Saps què és la psicologia criminal? En cas de que la resposta sigui afirmativa, com has après aquest concepte?". El seu fi era observar si la població té coneixement sobre la psicologia criminal i la forma en que ho han après. Els resultats obtinguts sobre la primera part de la pregunta són els següents:

Com podem observar en aquestes gràfiques, la població creu que és possible resoldre un crim utilitzant la psicologia. En aquesta pregunta, en les dues primeres franges d'edat, almenys una persona ha contestat que no és possible resoldre'l d'aquesta manera, però per altre banda, cap de les persones enquestades de més de 25 anys ha contestat que no fos possible. A més podem observar que conforma augmenta l'edat, també augmenta la predisposició a contestar de forma afirmativa.

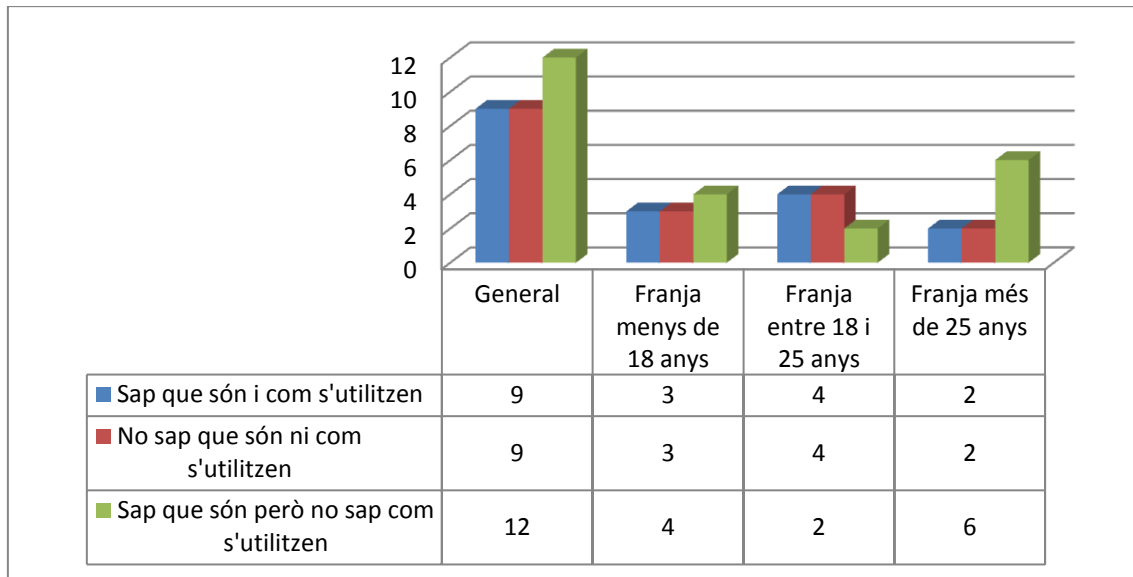
Per completar aquesta pregunta, es va preguntar a través de quin mitjà han après el concepte preguntat. A continuació s'observen els resultats obtinguts sobre aquesta segona part.

Com podem observar en aquestes gràfiques, la majoria de població que ha afirmat saber què és la psicologia criminal, ha afirmat que ho ha après a través de la televisió, ja sigui per sèries, pel·lícules, documentals, etc. Els altres mitjans amb que ho han après varia en les franges d'edat. En la primera franja d'edat, els enquestats que no ho han après a través de la televisió, ho han après gràcies als seus familiars. Per altra banda, en la segona franja d'edat, després de la televisió dominen els estudis, internet i la cultura general (col·locats en ordre). Per últim, en la franja d'edat de més de 25 anys, domina per gran majoria la televisió. Tot i això, un enquestat ha observat que ho ha après a través de la lectura.

7.1.4. PREGUNTA 4.

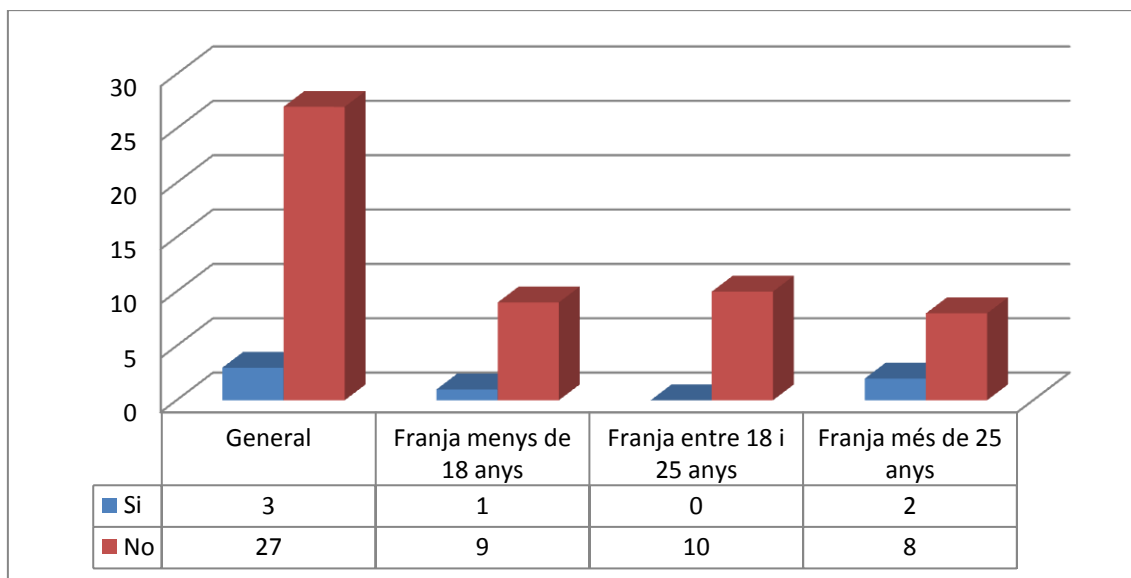
La quarta pregunta que se li va realitzar a la població va ser: "Saps què són els perfils criminals i com són usats?". El seu fi era observar si la població té coneixement sobre els perfils criminals i la forma en que són usats. Els resultats obtinguts són els següents:

Amb aquest gràfic podem observar que les respostes són bastant equilibrades. En les tres franges hi ha el mateix número de enquestats que saben què és un perfil criminal i com s'utilitzen, que els que no saben què és un perfil criminal i tampoc com s'utilitzen. Tot hi així, varia el número de persones que saben què és un perfil criminal però no com s'utilitzen. Mentre que en les franges “menys de 18 anys” i “més de 25 anys” la majoria d'enquestats saben què és però no com s'utilitza un perfil criminal, en la franja “entre 18 i 25 anys”, la majoria han escollit les altres opcions.

7.1.5. PREGUNTA 5.

A la meitat de l'enquesta, se li va realitzar a la població la següent pregunta: “Creus que la psicologia criminal per resoldre un crim es fa servir igual a Espanya que a fora del país?”. El seu fi era observar si la població tendia a pensar que a Espanya no s'utilitza la psicologia criminal de la mateixa forma que a fora del país, o per altra banda era al revés. Després de passar l'enquesta s'han obtingut els següents resultats:

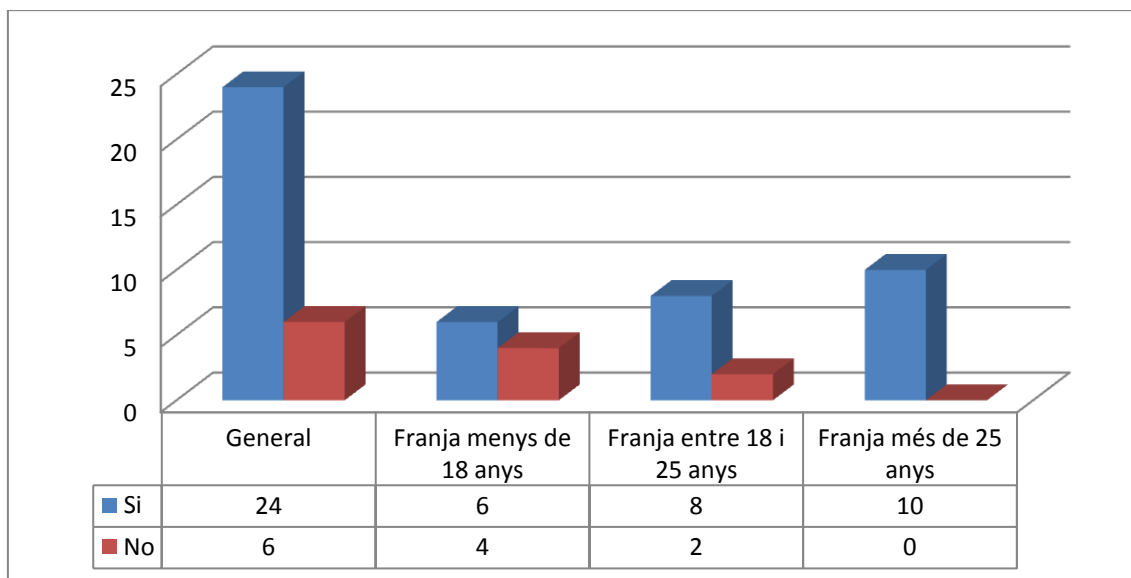

En aquesta pregunta es pot observar la tendència que han tingut els enquestats a contestar que la psicologia criminal no s'utilitza de la mateixa forma dins que fora d'Espanya.

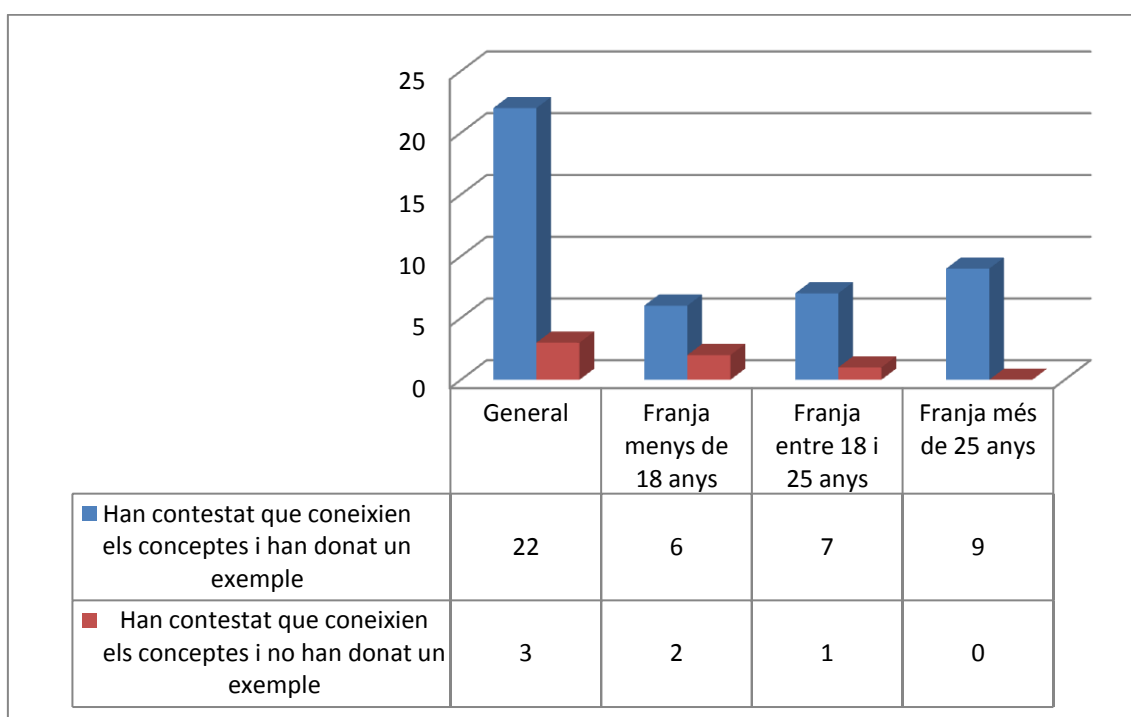
7.1.6. PREGUNTA 6.

La sisena pregunta que se li va realitzar a la població va ser: "Coneixes alguna sèrie policíaca, llibre o pel·lícula on utilitzin els perfils criminals o la psicologia criminal per resoldre un crim? Si la resposta és afirmativa digues quina o quines especificant quina de les tres opcions és". El seu fi era observar si coneixien alguna sèrie, llibre o pel·lícula en que s'apliquessin els perfils criminals o la psicologia criminal en si. A més, aquesta pregunta va ser posada com a control. Si es compara aquelles persones que havien afirmat saber que són els conceptes "perfil criminal" i "psicologia criminal" amb els exemples (llibres, pel·lícules o sèries) que han donat en aquesta pregunta, es podrà arribar a la conclusió de si estan contestant l'enquesta amb sinceritat o no.

En aquesta pregunta s'observaran x gràfics, i s'ha de tenir en compte que els enquestats tenien l'opció de dir més d'un exemple. A continuació s'observen els resultats de la pregunta:

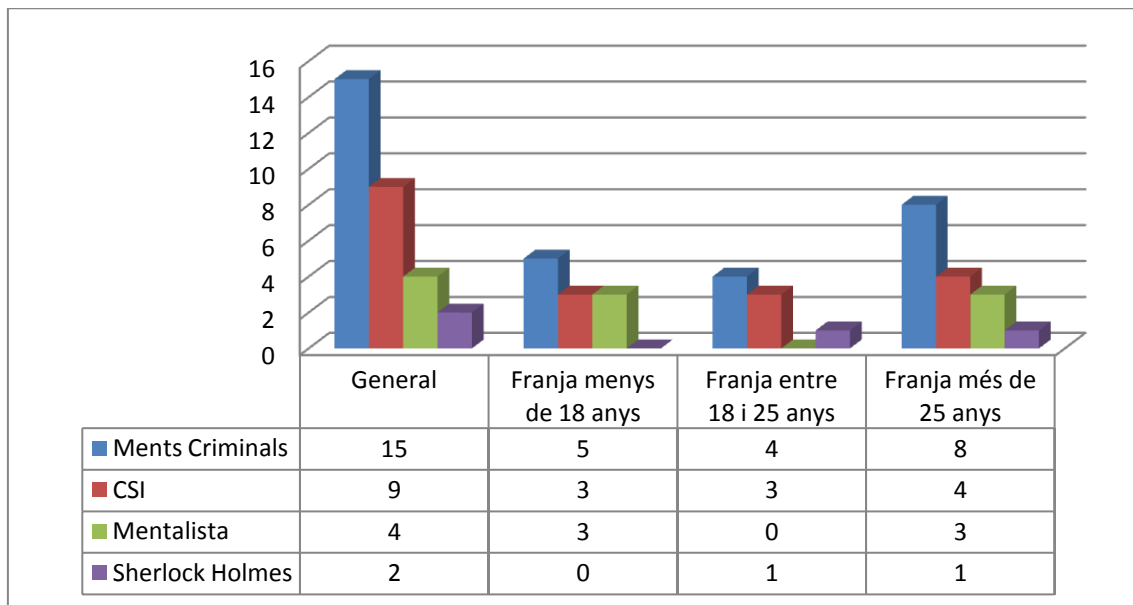

En aquest primer gràfic podem percebre que la gent coneix bastants llibres, sèries o pel·lícules on s'apliquin aquestes tècniques, i que aquest coneixement augmenta amb l'edat.

Seguidament, amb aquest segon esquema observem que més d'una persona que han afirmat saber què són els conceptes preguntats, després no han pogut donar cap exemple. Aquest fet, incita a pensar que no han sigut gaire sincers a l'hora de contestar les qüestions que se'ls plantejaven, ja que si ho haguessin sigut, tindrien que ser capaços de trobar un exemple. A més, seguint aquest raonament, es pot concloure aquest

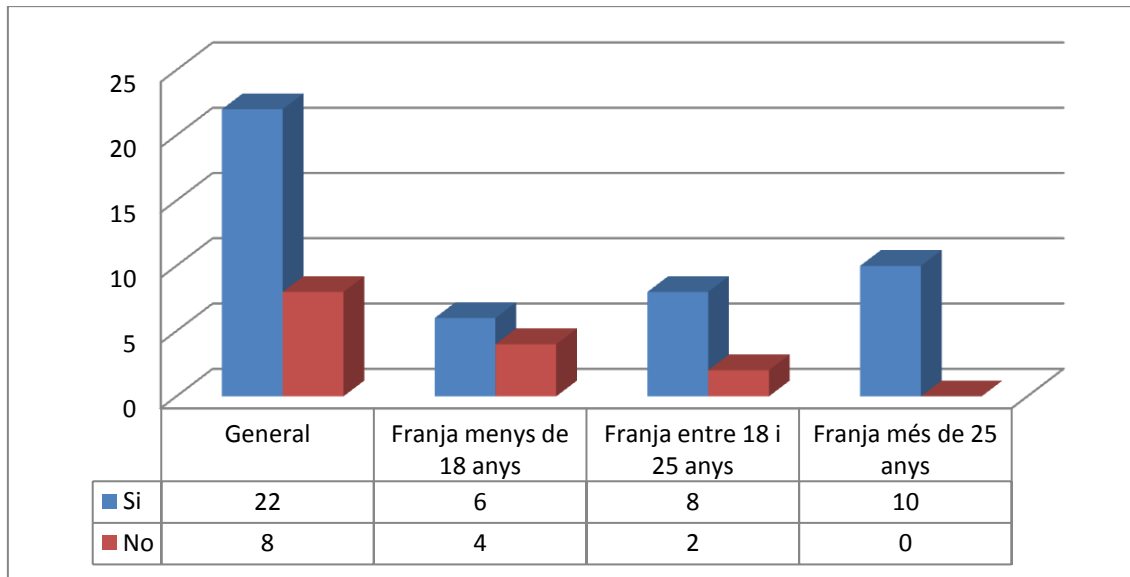
esquema afirmant que aquells que pertanyen a la franja de més de 25 anys, han sigut més sincers que els de menys edat.

En aquest tercer gràfic, podem notar que la sèrie *Ments Criminals*, és la més citada, seguida per *CSI*. El problema arriba amb *CSI*. Es tracta d'una sèrie en la qual no s'utilitza cap de les tècniques citades en la pregunta. Per tant, ens mostra que totes les persones que han donat com exemple *CSI* i, alhora han afirmat saber que són aquests conceptes, realment no ho saben.

7.1.7. PREGUNTA 7.

Arribant ja cap al final de l'enquesta, se'ls va preguntar als enquestats: "Creus que els cossos de policia espanyols tindrien que utilitzar més freqüentment la psicologia criminal per resoldre els crims presents al país?". L'objectiu de la pregunta era saber que pensava la població sobre l'ús de la psicologia criminal en l'àmbit policial.

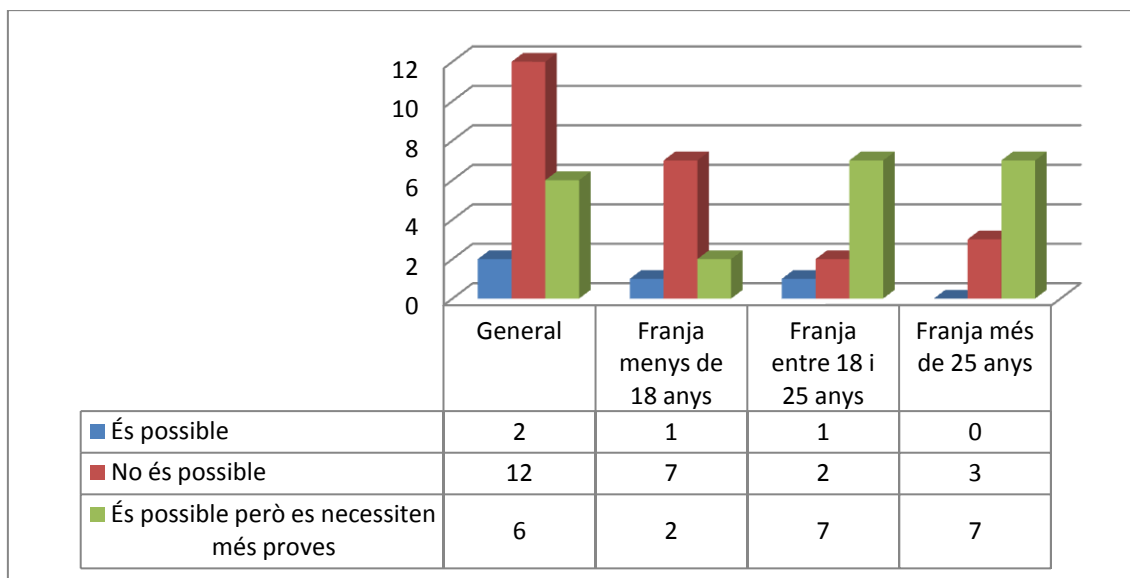

Amb el gràfic podem observar que la població té molt clar que es tindria que utilitzar amb més freqüència la psicologia criminal en l'àmbit policial, i alhora, s'observa que la tendència de l'enquestat a contestar que si, augmenta amb l'edat d'aquest. És a dir, quan més gran és l'enquestat, més tendència tindrà a contestar afirmativament la pregunta.

7.1.8. PREGUNTA 8.

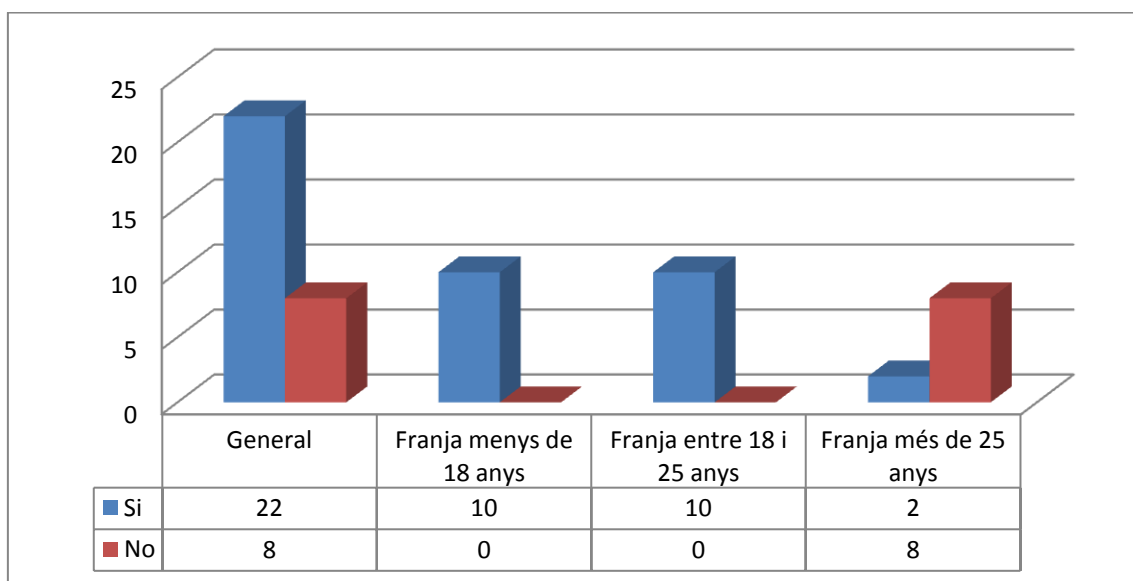
En la penúltima pregunta que se'ls hi va realitzar als enquestats, va ser la següent: "Creus que es pot resoldre un crim només amb les proves físiques trobades en la seva escena?".

L'objectiu d'aquesta pregunta era descobrir si creien que eren necessàries més proves per resoldre un crim que no fossin les físiques, i amb el gràfic afegit a continuació, es pot veure que mentre els menors de 18 anys tenen més predisposició a contestar que no és possible, les altres dues franges d'edat s'inclinen cap a l'opció "és possible però es necessiten més proves".

7.1.9. PREGUNTA 9.

Per acabar amb l'enquesta, es va fer la pregunta "Creus que és possible saber el següent pas d'un assassí en sèrie basant-se només amb el modus-operandi dels seus crims anteriors?".

En el gràfic podem observar com els més grans d'edat tendeixen a dir que no és possible saber el següent pas d'un assassí serial basant-se només amb el modus-operandi. En canvi, tant els enquestats de la franja de menys de 18 anys i la franja d'entre 18 i 25 anys, tendeixen a contestar la pregunta de forma afirmativa.

7.2. CONCLUSIONS GENERALS DE L'ENQUESTA.

La primera conclusió que es pot treure de l'enquesta, és que el fet de separar els resultats en franges d'edat a sigut efectiu, ha facilitat la representació i l'anàlisi dels resultats. A més, amb aquesta diferenciació d'edats s'ha pogut observar (exceptuant en alguna pregunta) que les respostes dels enquestats varien segons aquest factor.

La segona conclusió que es pot treure, és que la gent no és gaire sincera a l'hora de contestar les preguntes, ja que una part dels enquestats ha caigut a la pregunta control que es va realitzar en l'enquesta.

A més, de la pregunta 6 realitzada a l'enquesta, es pot treure una curiositat. En aquesta, es dona l'opció de contestar aportant un llibre, sèrie o pel·lícula que coneguessin on s'utilitzessin els perfils criminals o la psicologia criminal en general. Tot hi que es dona aquesta opció, els enquestats només han contestat afegint sèries, en cap cas una pel·lícula o una sèrie.

8. CONCLUSIONS

Esforç, temps i satisfacció són les paraules que resumeixen aquest treball. L'esforç i el temps que he tingut que aplicar a l'hora de realitzar-lo són extraordinaris, però, alhora, correspon a la satisfacció que obtingut fent-lo.

El primer objectiu del treball, era una mica personal. Intentava esbrinar si realment m'agradava el camp de la psicologia criminal tant com jo pensava i amb l'ajuda d'aquest treball he pogut arribar a la conclusió de que la meva afició cap aquest tema és molt més superior de la que creia tenir. En cap moment m'ha costat massa dedicar tot el meu temps i la meva suor a realitzar-lo, ja que realment em divertia mentre el feia i coneixia coses que mai hagués esperat saber.

Respecta a les meves hipòtesis, totes menys l'última han sigut corroborades. Puc afirmar que cada una d'elles són reals. Encara que l'última hipòtesi que corresponia a l'enquesta va ser corroborada, al final vaig decidir falsar-la perquè no estava gaire convençuda dels resultats. El fet de trobar gent que es contradeia m'incita a pensar que més d'una persona no ha realitzat l'enquesta amb sinceritat, i com vam estar parlant i comentant amb el policia que vaig entrevistar, la població no té coneixement sobre l'ús

d'aquest tipus de tècniques en l'àmbit policial més enllà del que les sèries o pel·lícules (moltes vegades amb informació fictícia) els pugui oferir.

Respecta a la entrevista realitzada només puc dir que va ser fantàstica. Amb ella vaig aprendre coses noves de les que mai havia sigut conscient.

Per últim, m'agradaria comentar alguna dificultat trobada al llarg del treball. La primera i més important, és la quantitat d'informació que he arribat a trobar. Al tenir un límit de pàgines he tingut que resumir o deixar endarrere informació que em va semblar molt interessant. També alhora de buscar informació, he tingut que tenir molt en compte la font d'on l'extreia. Es pot dir que hi ha molta informació sobre el tema per internet, per exemple, però s'ha de tenir en compte que molta d'aquesta informació és falsa. Així doncs, he tingut que anar amb molta cura a l'hora de agafar informació.

Una altra dificultat afegida al treball és la falta de temps que hem tingut a causa dels exàmens, treballs i deures que ens han posat aquests primer trimestre. En un principi pensava que em seria impossible acabar el treball a temps, però després de nits anant a dormir tard i tardes només fent el treball he pogut arribar al seu final.

I per acabar amb la conclusió, repeteixo la gran satisfacció que he obtingut realitzant aquest treball i que espero que hagi sigut transmesa en cada una de les seves paraules.

9. AGRAÏMENTS

En aquest apartat del treball, m'agradaria donar les gràcies i dedicar aquest treball a totes aquelles persones que m'han ajudat a fer-lo. M'agradaria començar per l'àmbit familiar, en el qual els meus pares, tiets i el meu germà m'han recolzat i ajudat durant tot el treball. Gràcies a ells he pogut treure temps d'on no el tenia per poder realitzar-lo. També agradaria donar les gràcies a la meva parella, que junt amb la meva família ha sigut un gran suport a l'hora de realitzar el treball.

Per altra banda, m'agradaria donar les gràcies a la Marta Vilà, la meva primera tutora del treball i amb la que vaig realitzar gran part d'aquest. Moltes gràcies per ajudar-me en tot moment i resoldre tots els meus dubtes. Alhora, també dono les gràcies a la meva tutora actual, la Fina Guillén, amb la qual he acabat el treball amb una total satisfacció. Moltes gràcies per tota l'ajuda que m'has donat, tots els llibres que m'has portat i sobretot, gràcies per l'entrevista que em vas donar l'oportunitat de fer.

Sense ells aquest treball no hagués sigut ni la meitat del que és. Un altre cop, moltes gràcies a tots.

10. LLISTA DE REFERÈNCIES

En aquest apartat s'exposa tot el material utilitzat per realitzar la recerca. Està dividit en dues parts. En la primera s'hi troba els llibres que han servit per extreure informació i en la segona i última, les adreces web.

10.1. LLIBRES.

- Otin del Castillo, J. M^a. *Psicologia Criminal, técnicas aplicadas de intervención e investigación policial*. 2ª Edició. Valladolid. Lex Nova. 2010.
- Garrido Genovés V. *Perfiles criminales*. Barcelona. Ariel. 2012.

10.2. ADREÇES WEB.

- Wikipedia. *Criminal Psychology* (25 Octubre 2012). Accessible a http://en.wikipedia.org/wiki/Criminal_psychology (Consulta 15-10-2012).
- Diana Gioia. *El perfil del criminal en cuatro cuentos de Poe*. Accessible a <http://www.mundoculturalhispano.com/spip.php?article13730> (Consulta 05-11-2012).
- Wikipedia. *Perfilación Criminal*. (1 Novembre 2012). Accessible a http://es.wikipedia.org/wiki/Perfilaci%C3%B3n_criminal (Consulta 15-10-2012).
- Jorge Jiménez Serrano. *Perfil psicológico criminal*. Accessible a http://www.psicologia-online.com/articulos/2006/perfil_psicologico_criminal.shtml (Consulta 15-10-2012).
- Juan Francisco Alcaraz Albertos. *Perfil criminológico. Breves aspectos científicos y metodológicos*. Accessible a <http://www.profilers-seipc.com/documents/JFAA1.pdf> (Consulta 15-10-2012)
- Wikipedia. *George Metesky* (17 Agost 2012). Accessible a http://en.wikipedia.org/wiki/George_Metesky (Consulta 04-11-2012).

- Wikipedia. *Jack el Destripador* (27 Octubre 2012). Accessible a http://es.wikipedia.org/wiki/Jack_el_Destripador (Consulta 04-11-2012).

11. ANNEXOS

11.1. ANNEX 1. CLASSIFICACIÓ DE DELINQÜENTS DE KRETSCHMER. ALEMANYA, 1995.

- Delinqüents de tipus leptosòmic: Són persones altes i primes, amb una pelvis ample i unes extremitats llargues i alhora primes. Les seves mans i els seus peus acostumen a ser llargs i estrets, característiques que també es mostren en el seu coll. El seu cap acostuma a ser petit i definit amb una cara estreta i ovalada, la qual es completa amb un nas estret i afilat. Una altre característica a destacar d'aquest tipus de delinqüents és el seu cabell fort.
- Delinqüents de tipus atlètic: Les característiques principals que mostren són la musculatura i l'amplitud del seu cos, però sobretot destacant per tenir un cos fort. Tenen una pelvis estreta i uns braços forts, igual que les cames. Les mans i el peus també destaquen per ser grans. Per altre banda, tenen una cara tosca, allargada i ovalada. El seu cabell, com tota la resta del seu cos, també és fort.
- Delinqüents de tipus pícnic: El conjunt d'unes formes rodones, una altura escassa i unes extremitats curtes, mostren una persona baixa i grassa. Un cap arrodonit i gran, i un coll curt però massís, també col·labora en mostrar una persona com la que hem definit. Les seves mans i peus són amples i curts, i acostumen a ser persones amb tendència a la calvície o amb cabells fluixos.
- Delinqüents de tipus displàstic: Aquest últim tipus de delinqüent destaquen per ser persones amb certes anomalies en la seva constitució. Les anomalies que acostumen a presentar són el nanisme o el gegantisme.
 - En aquest tipus també hi afegim aquells delinqüents que es impossible de classificar en els grups anteriors.
 - Kretschmer va afegir aquest grup després d'observar que no podia classificar a alguns delinqüents en cap dels grups anteriors.

11.2. ANNEX 2. TAULA ESCANEJADA DEL LLIBRE “PERFILS CRIMINALS”.

Capítulo 1. Anexos

Diversas alumnas de un curso que impartí por Internet prepararon como parte del proyecto de fin de estudios una plantilla que tiene por objeto recordar a los perfiladores qué preguntas de investigación deben realizarse. Aquí se recogen y se amplían muchas de las ideas y puntos que hemos tocado en la parte donde presentábamos la metodología del perfil en este libro. Quiero presentar dos de esas plantillas, porque son instrumentos muy útiles de revisión sistemática del trabajo del perfilador.

La primera (anexo 1-1) la realizó a Miren Kermele, y presenta gráficamente las fases y elementos del perfil criminológico. En el anexo 1-2 se presenta la plantilla realizada por María José López Miguel, más centrada en formular las preguntas de investigación.

Anexo 1-1.

Plantilla de revisión sistemática de los puntos y etapas del perfil
(Realizada por la perfiladora Miren Kermele)

Un perfil criminológico puede versar sobre estas tareas

- Una descripción de la personalidad y características descriptivas del autor desconocido de un crimen o una serie de crímenes.
- Un estudio sobre dónde puede tener su residencia y/o su base de operaciones para cometer sus delitos.
- Una valoración sobre la probabilidad de que cometa futuros delitos y su ubicación.
- Una valoración del caso para proveer al equipo de investigación de nuevas vías de trabajo, por ejemplo, vinculando crímenes diversos en un mismo autor (o diferenciándolos).
- Consejo especializado acerca de cómo gestionar la relación con los medios en un caso de asesinato o violación serial o de un delito particularmente perverso o violento.

- Apoyo en la dirección de las entrevistas (interrogatorios) con el (los) posible sospechoso.

Terminología a considerar

- Actos de precaución: Conductas realizadas por un delincuente antes, durante o después de un delito que pretenden de modo consciente confundir una investigación.
- Asesinato serial: El homicidio de tres o más personas a lo largo del tiempo.
- Ciencias del comportamiento: Consisten en recoger aspectos psico-sociales del escenario del crimen.
- GRIC: El Grupo de Respuesta del Incidente Crítico es la unidad especializada del FBI que investiga los casos de secuestro, o bien que da apoyo para la investigación a las policías estatales que lo solicitan.
- Elementos de oportunidad: Víctima, arma o lugar no planificado de la escena del crimen y aprovechado en la comisión del delito.
- Escena del crimen: Área donde ha tenido lugar un acto criminal.
- Firma: Nos informa sobre el motivo de la comisión del delito y se dirige a satisfacer las necesidades psicológicas y emocionales del delincuente.
- Hipótesis del círculo de Canter: Si ponemos en un mapa todos los delitos que, se supone, son obra de un mismo delincuente, e identificamos las dos zonas más alejadas entre sí de ese mapa, utilizando esa distancia como el diámetro, trazando a continuación un círculo que cubra todos los delitos, la hipótesis es que el criminal vivirá dentro de ese círculo, posiblemente cerca del punto central.
- Investigación criminal: Consiste en recoger hechos mediante entrevistas e interrogatorios.
- Investigación forense: Consiste en la recogida de evidencias físicas.
- Método de ataque: El control inicial empleado hacia la víctima.
- Métodos de control: Medios empleados para manipular, contener y dominar la conducta de la víctima durante el ataque.
- Modus operandi: Nos informa sobre el modo en que se ha llevado a cabo un delito y tiene una clara naturaleza funcional.
- Motivo: Conjunto de necesidades emocionales, psicológicas y materiales que impelen a una conducta a realizarse con objeto de satisfacer tales necesidades.
- Perfil geográfico: Es la aplicación de técnicas de análisis de la actividad espacial (o geográfica) de los delincuentes a la investigación criminal.
- Investigación criminal: Consiste en recoger hechos mediante entrevistas e interrogatorios.
- Investigación forense: Consiste en la recogida de evidencias físicas.
- Método de ataque: El control inicial empleado hacia la víctima.

- Métodos de control: Medios empleados para manipular, contener y dominar la conducta de la víctima durante el ataque.
- Modus operandi: Nos informa sobre el modo en que se ha llevado a cabo un delito y tiene una clara naturaleza funcional.
- Motivo: Conjunto de necesidades emocionales, psicológicas y materiales que impelen a una conducta a realizarse con objeto de satisfacer tales necesidades.
- Perfil geográfico: Es la aplicación de técnicas de análisis de la actividad espacial (o geográfica) de los delincuentes a la investigación criminal.
- Pirómano: El DSM-IV define a los pirómanos en atención a la satisfacción emocional que les comporta, y por ello el diagnóstico excluye cualquier otra motivación de tipo económico, por venganza, provocado para encubrir otro crimen, producto de una idea delirante o una alucinación, o como resultado de una alteración en el juicio debido a condiciones como demencia, retraso mental o intoxicación por sustancias.
- Secuestro doméstico: Definido como un secuestro intrafamiliar para apropiarse de la custodia de un niño o la compañía de una mujer cuando dicho derecho no le pertenece.
- Secuestro económico: Definido como el secuestro de una persona para obtener una ganancia económica.
- Secuestro por venganza: Definido como el secuestro de una persona acometido por alguien para vengarse de un agravio real o percibido.
- Secuestro predatorio de una víctima adulta: Definido como el secuestro de un adulto para satisfacer el deseo de un delincuente.
- Vandalismo: Destrucción maliciosa de una propiedad pública siendo una conducta característica de la delincuencia juvenil.

Victimología

1. Elementos del perfil de la víctima
 - 1.1. Rasgos físicos
 - 1.2. Relaciones afectivas (estado marital)
 - 1.3. Estilo de vida
 - 1.4. Profesión
 - 1.5. Educación
 - 1.6. Datos del vecindario
 - 1.7. Historia psiquiátrica y en el sistema de justicia
 - 1.8. Historia sexual y social
 - 1.9. Historia médica
 - 1.10. Últimas actividades
2. Elementos a considerar en la elección de la víctima
 - 2.1. Disponibilidad

- 2.1.1. Producto de la oportunidad: Determinar sus rutinas diarias.
- 2.1.2. Es elegida: Conductas de vigilancia realizadas dada la actividad y hábitos de la víctima.
- 2.2. Situación: Relacionado con las actividades y rutinas del delincuente y la víctima.
- 2.3. Vulnerabilidad.
- 2.4. Relaciones: Víctima-delincuente.
- 2.5. Criterio simbólico: Las necesidades que satisface para el delincuente.

Escena del crimen

1. Tipos generales de escena del crimen
 - 1.1. Escenas del crimen interior: En el interior de una estructura.
 - 1.2. Vehículos: Escenas de crimen móviles.
 - 1.3. Escena del crimen exterior.
 - 1.4. Escenas del crimen debajo del agua.
2. Tipos de escenas del crimen según el lugar de comisión del delito
 - 2.1. Escena primaria: Lugar donde se realiza la mayor parte del asalto sobre la víctima.
 - 2.2. Escena secundaria: Cualquier lugar donde pueda hallarse evidencia de actividad del criminal fuera de la escena primaria.
 - 2.3. Escena intermedia: Es un tipo de escena secundaria, entre la escena primaria y el sitio de abandono del cadáver.
 - 2.4. Lugar de abandono del cuerpo. Los aspectos del lugar de abandono de un cadáver:
 - 2.4.1. Aspecto de conveniencia: Resulta más accesible para el agresor. Puede ocurrir por problemas con el tiempo, por la dificultad en transportarlo, o bien para evitar que sea observado o detectado.
 - 2.4.2. Aspectos de remordimiento: Hay evidencia de que el asesino sintió un cierto pesar por el destino de su víctima: limpiar la sangre de la víctima, ponerla en una posición natural como si durmiera, etc.
 - 2.4.3. Aspectos de preselección: El lugar de abandono es elegido antes de cometer el crimen en virtud de ser idóneo para lo que allí quiere hacer.
 - 2.4.4. Aspectos de precaución: Se ha esforzado por destruir la evidencia que le pudiera incriminar: quemar el cadáver, enterrarlo en un lugar remoto, trocearlo para evitar su identificación, etc.

2.4.5. Aspectos de simulación: Intenta desviar la investigación mediante el amaño de la escena del crimen.

2.4.6. Aspecto de escenificación: Escenifica el cuerpo y ciertos elementos de la escena para evocar sus fantasías.

3. Métodos de aproximación
 - 3.1. Sorpresa.
 - 3.2. Engaño.
 - 3.3. Aproximación «relámpago» o súbita.
4. Métodos de ataque
 - 4.1. Amenazas verbales de empleo de fuerza letal.
 - 4.2. Órdenes verbales y amenazas de empleo de un arma.
 - 4.3. Ataque relámpago o súbito desde detrás, con empleo de un arma.
5. Métodos de control
 - 5.1. Fuerza orientada al control.
 - 5.2. Amenaza verbal de emplear fuerza de control, castigo, muerte o agresión sexual.
 - 5.3. Presencia del método físico de agresión.
6. Resistencia de la víctima
 - 6.1. Verbal: Desafía, insulta, negocia, ruega, etc.
 - 6.2. Pasiva: Se niega a obedecer.
 - 6.3. Física: golpea, huye, etc.
 - 6.4. No muestra resistencia.
7. Elementos tomados de la escena del crimen
 - 7.1. Evidencias: Elementos que el delincuente cree que le vinculan con la víctima o con el crimen.
 - 7.2. Objetos valiosos: Objetos que cubren un beneficio económico.
 - 7.3. Objetos personales.
 - 7.3.1. Trofeos: Son símbolos de victoria o logro; por ejemplo, fotos tomadas durante el ataque.
 - 7.3.2. Souvenirs: Recordatorios de una experiencia placentera; por ejemplo, foto tomada de un álbum.

Y valoración de ACTOS DE PRECAUCIÓN que se han podido llevar a cabo, así como ELEMENTOS DE OPORTUNIDAD que se han podido emplear.

Perfil geográfico

1. Elementos del perfil geográfico
 - 1.1. Tipo de lugar del crimen.
 - 1.1.1. Sitio del encuentro víctima-agresor.
 - 1.1.2. Lugar del ataque.

- 1.1.3. Lugar donde se consuma la agresión.
- 1.1.4. Lugar donde se abandona a la víctima.
- 1.2. Caminos y autovías existentes.
- 1.3. Límites físicos y psicológicos existentes.
- 1.4. Uso del terreno.
- 1.5. Demografía del vecindario.
- 1.6. Actividades rutinarias de las víctimas.
- 1.7. Fenómeno del desplazamiento: si el asesino se aleja mucho o poco de su base para atacar, y las posibles variaciones que se puedan producir en el tiempo.

Y la consideración de la HIPÓTESIS DEL CÍRCULO DE CANTER.

Modus operandi

El modus operandi de un criminal lo constituyen sus elecciones y conductas por las que pretende consumir un delito. El modus operandi refleja cómo comete un delito e incluye conductas que son aprendidas; por consiguiente, puede evolucionar a lo largo del tiempo, haciéndose más complejo y sofisticado o deteriorándose.

1. Motivos del deterioro del modus operandi
 - 1.1. Empeoramiento de la condición mental.
 - 1.2. Consumo de alcohol o drogas.
 - 1.3. Exceso de confianza.
2. Información proporcionada acerca de elecciones, procedimientos o técnicas que aparecen en el modus operandi según se manifieste en:
 - 2.1. Una habilidad, disciplina o profesión en particular.
 - 2.2. Un conocimiento particular de la víctima, sugiriendo así una relación anterior.
 - 2.3. Un conocimiento particular de una escena del crimen.
3. Las tres metas criminales que muestra según su naturaleza funcional:
 - 3.1. Proteger la identidad del delincuente.
 - 3.2. Consumar con éxito la agresión.
 - 3.3. Facilitar la huida tras la agresión.

Firma

Según Robert Keppel (1995), la firma es la parte de la escena del crimen que recoge la expresión de las fantasías del autor, y es el conjunto de acciones no necesario para cometer el delito.

1. Conductas que constituyen la firma
 - 1.1. Mutilación.
 - 1.2. Ensañamiento.
 - 1.3. Dejar mensajes.
 - 1.4. Dejar marcas profundas en el cadáver o grabar cosas en él.
 - 1.5. Posicionar el cuerpo de forma que transmita algo en particular.
 - 1.6. Actividad post mórtem.
 - 1.7. Obligar a la víctima a que responda de un modo determinado.
 - 1.8. Diálogo con la víctima.
 - 1.9. Tipo de víctima.
2. La firma se compone de dos partes
 - 2.1. Aspecto general: motivos del crimen.
 - 2.1.1. Lucro.
 - 2.1.2. Ira.
 - 2.1.3. Venganza.
 - 2.1.4. Ganar confianza (reconocimiento).
 - 2.1.5. Experimentación.
 - 2.1.6. Deseo de obtener control / poder.
 - 2.1.7. Deseo de arrogarse el derecho de algo.
 - 2.1.8. Sexo / sadismo.
 - 2.2. Conductas de la firma: Cubren las necesidades emocionales y/o psicológicas del delincuente y son el reflejo de su personalidad, de su estilo de vida y de sus experiencias de desarrollo; son preexistentes a su ataque (ver punto 1, arriba).
3. Elementos que suele incluir la firma del delincuente
 - 3.1. Toma un tiempo extra para completarse, más allá de la conducta funcional del modus operandi.
 - 3.2. Es una conducta innecesaria para la finalización del delito.
 - 3.3. Implica una expresión de la emoción y necesidades psicológicas del agresor.
 - 3.4. Suele implicar una expresión de la fantasía del delincuente.
 - 3.5. Por definición, el tipo de víctima elegida se incluye en la firma.

11.3. ANNEX 3. ENQUESTA.

Sexe: Edat: Nivell d'estudis:

- 1) Creus que hi ha relació entre la psicologia i la criminologia?**
 - a) Sí, ho crec.
 - b) No, crec que no n'hi ha cap.
- 2) Creus que és possible resoldre un crim utilitzant la psicologia?**
 - a) Sí, crec que és possible.
 - b) No, crec que no ho és.
- 3) Saps què és la psicologia criminal? En cas de que la resposta sigui afirmativa, com has après aquest concepte?**
 - a) Sí, se el que és. Ho he après a través: _____
 - b) No se el que és.
- 4) Saps què són els perfils criminals i com són usats?**
 - a) Sí, se el que són i com són usats.
 - b) No, no se el que són ni com són usats.
 - c) Sé que són els perfils criminals però no se com són usats.
- 5) Creus que la psicologia criminal per resoldre un crim es fa servir igual a Espanya que a fora del país?**
 - a) Sí, ho crec.
 - b) No, no ho crec.
- 6) Coneixes alguna sèrie policíaca, llibre o pel·lícula on utilitzin els perfils criminals o la psicologia criminal per resoldre un crim? Si la resposta és afirmativa digues quina o quines especificant quina de les tres opcions és .**
 - a) Sí, conec alguna sèrie, llibre o pel·lícula:

 - b) No en conec cap.
- 7) Creus que els cossos de policia espanyols tindrien que utilitzar més freqüentment la psicologia criminal per resoldre els crims presents al país?**
 - a) Sí, crec que ho tindrien que fer.
 - b) No, crec que tenen que utilitzar els mètodes que ja utilitzen.

- 8) Creus que es pot resoldre un crim només amb les proves físiques trobades en la seva escena?**
- a) Sí, crec que és possible.
 - b) No, crec que sigui possible, es necessiten més proves.
 - c) Sí, crec que és possible. Tot i així tenir més proves pot ajudar a resoldre'l més ràpid.
- 9) Creus que és possible saber el següent pas d'un assassí en sèrie basant-se només amb el modus-operandi dels seus crims anteriors.**
- a) Sí, crec que és possible.
 - b) No, crec que no pot ser.